

AALBORG UNIVERSITET

Kandidatspeciale – Cand. Merc. Aud

29/05/2020

Behandling af regnskabsmæssige og skattemæssige forhold i transfer pricing på renter i cash pools

Forfatter: Søren Norup Jensen, Studienummer 20154853

Vejleder René Yssing Rasmussen

Indholdsfortegnelse

Abstract	4
Indledning	5
Problemfelt og formulering.....	5
Afgrænsning.....	7
Juridisk metode:	8
Definitioner:	9
Cash pools	9
Kontrolleret og ukontrolleret transaktioner.....	9
Koncern.....	10
Kildekritik	12
Definitionsproblematikken.....	14
Target/zero balancing cash pool	15
Notional Cash Pool	16
Analyse af forskelle	16
Negative renter	19
Fradrag ved kontrolleret gæld.....	21
Tynd kapitalisering	21
EBITDA-reglen.....	26
Opsummering.....	27
Transfer Pricing, grundlæggende principper og metoder	28
De nuværende anbefalinger fra SKAT.....	30
CUP-metoden.....	30
Lånemarginsmetoden	31
Diskontoen plus 4 procent.....	32
Andre forhold.....	33

Opsamling	35
OECD Transfer pricing på finansielle transaktioner.....	36
Overordnede forhold	37
Kreditvurdering af koncernen	40
Offentlig tilgængelige værktøjer	42
Opsamling	43
Metoder til transfer pricing af koncerninterne lån	44
Cost of funds	45
Credit default swaps.....	47
Economic Modelling.....	47
Bankvurdering.....	48
Opsamling	49
Positiv synergi?	50
Negative renter og transfer pricing	52
Transfer pricing i cash pools.....	54
Service fee.....	57
Analyser af forventninger til den skattemæssige behandling af renter i cash pools og negative renter	58
Konklusion.....	62
Litteraturliste.....	64

Abstract

This master thesis examines the transfer pricing principles that has arisen in connection with the relative new financial and cash management product for groups, cash pools. The thesis has a focus on Danish tax administrations rules and principles, but also examines the newest recommendations from OECD's BEPS rapport Actions 8-10, but with a focus on how this will likely impact and be used by the Danish authorities. Furthermore it illuminates some of the main issues that has arisen in connection with the negative deposit rates, both in the sense of how these are interpreted legally, the deduction of these from companies taxes and impact they may have on the rules regarding reductions/limitations of the tax deduction in Denmark.

The cash pools are used to control and pool together the liquidity/cash to manage their short term loans/need of such instead of boring from a third party and as such makes rather financial sense, but the lack of directly uncontrolled comparable products as they are only used within a group does complicate some of the issues in transfer pricing.

The thesis argues for the importance of groups and companies to properly document their choices and methods as transparency seems to be an important factor, furthermore in legal courts the lack of such has proven to have significant impacts on how the law and rules are interpreted by the Danish authorities.

The result is an examination of the most relevant factors, methods and practices that are in important in determining transfer pricing principles on financial transactions, especially on Cash pools.

Indledning

Problemfelt og formulering

Gennem de senere år er der igennem diverse forskellige værktøjer og metoder blevet flere og flere muligheder for selskaber og i særdeleshed koncerner, til håndtering af deres cash management og herunder deres likviditetsstyring. Indenfor de senere år er et produkt, eller metode, vundet frem som flere og flere banker synes at tilbyde, særligt til deres større koncerner og klienter, nemlig cash poolen. Cash poolen er et værktøj som en koncern/virksomhedsgruppe kan anvende til håndtering af deres fælles likviditet ved at trække deres fælles penge sammen (pooling together i det engelske), herigennem kan de virksomheder der har behov for likviditet således trække gennem en intern ordning frem for at denne ydes eksternt.

Der er altså i modsætning til et ”alment” koncerninternt lån tale om typisk flere parter og ofte med større fleksibilitet, i det man både kan trække og sætte ind løbende, der er ikke tale om et langsigtet fast lån, men ofte mere et fleksibelt lån der derfor mere kan sammenlignes med en intern kassekredit.

Analyser og beregninger af hvornår det kan svare sig at benytte en cash pool for en koncern er foretaget af en række forskellige forskere¹, samtidig er lovligheden af sådanne arrangementer i forhold til selskabsloven og kapitalejerlån også behandlet i diverse specialeafhandlinger og rapporter, men hvad der ikke umiddelbart synes behandlet er hvorledes man som revisor og virksomheder generelt bør håndtere og forholde sig til de skattemæssige og regnskabsmæssige problematikker herved, herunder i særdeleshed i forhold til den interne transfer pricing der foretages på renter, da man netop ikke kan sidestille et cash pool arrangement med et koncerninternt lån direkte, fordi der er en række forskellige forhold i arrangementet der typisk komplicerer dette, samtidig er det ikke en struktur som synes at findes i mellem uafhængige parter.²

Samtidig synes de senere års påvirkning på det finansielle marked at spille de gængse metoder et puds ved at en række af disse ikke har taget højde for negative indlånsrenter som synes at have i større eller mindre grad meldt sit indtog i de danske banker.

---

¹ Se for eksempel Edina, Berlinger m.fl. *Corporate cash-pool valuation: a Monte Carlo approach*

² Okholm, Klaus, m.fl., 2016

Denne rapport vil derfor forsøge at belyse hvorledes Cash pools regnskabs og skattemæssigt skal håndteres, med henblik på transfer pricing af de interne renter og særligt i lyset af de negative indlånsrenter.

Dette gøres med udgangspunkt i de nuværende anbefalinger fra skattemyndighederne, men også ved en gennemgang og diskussion af de nyeste anbefalinger fra OECD omkring transfer pricing (BEPS actions 4, 8-10) der udkom i foråret. Endvidere vil rapporten kortfattet belyse de mest centrale juridiske problemstillinger som kan påvirke netop rentefradraget, igen her særligt med fokus på hvordan de negative renter her skal opfattes.

Med baggrund heri bliver det afhandlingens formål at belyse følgende problemstilling;

”Hvorledes bør en bør virksomheder forholde sig til transfer pricing på cash pools, blandt andet i lyset af de senere års negative renter og armslængdeprincipperne?”

Afgrænsning

Afhandlingen tager sit udgangspunkt i behandling af principper og metoder til rentefastsættelse (transfer pricing) af cash pools, og herunder en belysning af konsekvensen af de senere års negative renter. Dette gøres med et udgangspunkt i kapital selskaber. Dette gøres blandt andet grundet den definitionen af en koncern (se eventuelt afsnit *"Koncerner"* under *"Definitioner"*). En række af metoderne og principperne kan ikke udelukkes også at kunne benyttes ved andre selskabsformer, specielt principperne, men man bør undersøge specifikke regler.

Der kan i naturen af cash pools ikke undgås at gennemgå en række af de principper og metoder, der benyttes til transfer pricing af koncerninternt lån, men emnet vil ikke være udtømmende behandlet og bør derfor ikke anses som en vejledning på dette område, men afhandlingen kan dog til dels benyttes som en introduktion til de grundlæggende metodikker og principper på området.

Afhandlingen tager ikke stilling til om anvendelsen af cash pool er økonomisk forsvarlig eller hvorvidt en koncern bør indgå i et sådant arrangement, men blot hvorledes denne regnskabsmæssigt skal håndteres, herunder særligt forskellige forhold man skal være opmærksom på når man udregner den interne rente. En ledelse i en koncern bør altid vurdere hvorvidt det er økonomisk fornuftigt og forsvarligt at indgå i et sådant arrangement, fordelene der fremhæves i rapporten, samt risiciene, gives primært for at give en forståelse af cash pools og de forhold der spiller ind på sådanne generelt, det er altså ikke sikkert at disse situationer er gældende i alle virksomheder og koncerner.

Endvidere behandler afhandlingen ikke regnskabsklassificeringen af cash pools, men der vil blive diskuteret og belyst, at man her skal se på en række de facto forhold mere end de formelle og klassificeringen bør afspejle om der reelt er tale om en kort eller længere placering/lån. Samtidig bør man overveje, og se på garantier/sikkerhedsstillelse i forbindelse med arrangementet og oplyse regnskabslæser passende herom. Klassificeringen anses allerede som dybdegående behandlet og denne vil derfor ikke specifikt tages op her. Samtidig vil der ikke ses på klassificeringen af renter, hverken på fordringer eller gæld, da disse allerede har velkendte og etablerede principper i branchen. I stedet vil der blive set på hvilke principper, metoder og forhold der skal ses på i forbindelse med fastsættelsen af renteniveauet.

Juridisk metode:

For at besvare problemformulering benyttes der primært retspositivisme (Quod positum est - det, der er givet) i kombination med retsdogmatik (de lege lata - det der er). Det vil sige at udgangspunktet for tolkningen og forståelsen for rapporten primært vil være den skrevne lov (det givne), samt de fortolkninger der ses ved retsafgørelser (det der er). Men da det kan ikke udelukkes at der hertil med tiden vil blive bygget ovenpå, da loven er i konstant forandring og området stadig er relativt nyt, vil den juridiske metode hertil blive suppleret med en hermeneutisk forståelse. Dette gøres især ud fra en observation om at kyndige sagfolk og diverse interesseorganisationer på området ofte har en relativ stor påvirkning på hvad der senere bliver anbefalinger og lov, dette ses blandt andet i form af anbefalinger fra FSR samt de internationale regnskabsstandarder som ofte senere til dels eller helt bliver til den skrevne lov. Den påvirkning som disse har på den fremtidige lov kan derfor ikke ignoreres fuldstændigt, afhandlingen vil derfor forsøge at belyse centrale parterers stillingtagen til problematikkerne, da disse de facto ofte senere bliver til lov/anbefalinger fra myndighederne.

Samtidig ses loven, dens tolkninger og anbefalinger som dynamiske, det vil sige foranderlige og aldrig konstante, det er derfor ikke nok at se på et øjebliksbillede, men der må ses på den retning og de forventninger der er til fremtiden på området, dette særligt da området endnu ikke kan ses som fuldt ud beskrevet eller behandlet, men er et område der stadig er relativt nyt, en bredere forståelse af hvad der bevæger sig og de tolkninger og indikationer om retning og principper der må forventes at blive en del af regelsættet anses derfor som central.³

---

³ Hansen, Lone og Werlauff, Erik, 2016 - kapitel 16

Definitioner:

Cash pools

Cash pools er et værktøj som koncerner kan anvende til deres cash/likviditets management. Værktøjet findes i mange former og afskygninger, men overordnet set er der tale om at virksomheder puljer deres likviditet sammen til at låne til de virksomheder der har behov, man kan således løbende indskyde og trække herpå, dette kan konkret gøres på en række forskellige metoder som gennemgås i afsnittet "*Definitionsproblematikken*" og der henvises til dette afsnit for en gennemgang af hovedtyper og en mere uddybende definition af begrebet.⁴

Kontrolleret og ukontrolleret transaktioner

En kontrolleret transaktion forstås i skattemæssig og regnskabsmæssig forstand som en transaktion hvori en part har kontrollen over den anden part og dermed kan bestemme pris, vilkår med videre, det anvendes som en modsætning til en ukontrolleret transaktion, som er en transaktion hvor parterne er uafhængige og dermed fastsættes prisen i det frie marked. En kontrolleret transaktion baserer sig på parter der er koncernforbundne og den ene part direkte eller indirekte har kontrol over den anden virksomhed og dermed transaktionen. Ved kontrollerede transaktioner forekommer der en række krav for skattemyndighederne, hvilket skyldes Ligningsloven (LL) § 2 som fastsætter armslængdeprincippet. Dette etablerer at prisen på sådan kontrolleret transaktioner skal fastsættes som var de uafhængige af hinanden. Som det fremgår af LL § 2 er man omfattet heraf hvis man udøver bestemmende indflydelse eller er koncernforbunden med en juridiske person, definitioner af hvad dette indebære ses i LL § 2 stk. 2 og 3, men dette skeler til den samme definition som benyttes i Selskabsloven og gennemgås under definitionen på koncerner.^{5 6}

---

⁴ Okholm, Klaus, m.fl., 2016

⁵ Ligningsloven

⁶ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.1.1

Koncern

En koncern tager i denne rapport sit afsæt i definitionen som ses i selskabsloven, det er vigtigt at huske på der endnu ikke eksisterer harmoniserede/ensartede regler for dette i EU/EØS, men her ses der på dansk ret, og derfor tager rapporten sit udgangspunkt i Selskabslovens definitioner. Heri defineres en koncern i § 5 nummer 17 som “Et moderselskab og dets datterselskaber”, et datterselskab er i selskabsloven defineret som “En virksomhed underlagt bestemmende indflydelse af et moderselskab” mens en moder defineres som “Et kapitalselskab som har bestemmende indflydelse over en eller flere datterselskaber” (Selskabsloven § 5 henholdsvis nummer 3 og 20).

En koncern ses defineret heri jævnfør § 6 som bestående af et moderselskab og dets datterselskaber, hvori et selskab kun kan have et direkte moderselskab, dette er det selskab der udøver den bestemmende indflydelse, som ses defineret i § 7 ved “Beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger”. Denne evne til at styres ved at se på stemmerettighederne i et selskab, hvis et selskab direkte, eller indirekte har råderet over halvdelen af stemmerne anses dette som udgangspunkt at have denne beføjelse.

Der ses her på de facto forhold, og der skal her ses bort fra de ejerandele som et selskab (datterselskabet) har i sig selv, da disse reelt ikke er til rådighed (jævnfør selskabsloven §7 stk. 5).

Der er herudover en række forhold der ses på, hvis 50% ikke ejes af moderselskabet. Disse fremgår af selskabsloven § 7 stk. 3, her vurderer man om en virksomhed reelt har den bestemmende indflydelse indirekte. Vurdering foretages med baggrund i fire områder, disse er;

- 1) Om virksomheden råderet over stemmer gennem aftale med andre ejere/investorer.
- 2) Om virksomheden har beføjelsen til at foretage økonomiske og driftsmæssige beslutninger i det anet selskab.
- 3) Om virksomheden har beføjelsen til at udpege eller vælge medlemmer i bestemmende ledelsesorganer, som har den bestemmende indflydelse (man kan derved sige de indirekte foretager beslutninger/har den beføjelse der ses i punkt 2).
- 4) Virksomheden har de facto flertal (faktisk flertal) på generalforsamlingen eller andet tilsvarende organ. Hermed menes for eksempel situationer hvor at der er mange investorer og en stor, og hvor den store investor besidder en så stor andel at der enten ikke i praksis være flere stemmer samlet ved

generalforsamlingen imod denne, altså at det i praksis aldrig vil ske at de ikke er i flertal fordi en del af investorerne/ejerne altid udebliver eller at det i praksis aldrig vil ske at et forslag de støtte ikke vil blive stemt igennem.

Det bør endvidere nævnes, at man også ser på eksistensen af potentielle stemmerettigheder i form af optioner, da et moderselskab dermed til enhver tid kan håndhæve kontrollen over datterselskabet. (Dette ses i selskabsloven § 7 stk. 4).

Jævnfør det ovenstående er det vigtigt i afhandling at have in mente at en koncern ikke er et selvstændigt retssubjekt, men derimod mere kan ses som en gruppe af nært forbundne parter, som hver for sig er selvstændige retssubjekter. Rapporten omhandler og behandler forhold der er vigtige mellem disse i forbindelse med finansielle transaktioner og i særdeleshed med fokus på metoder til at etablere renter ved benyttelsen af cash pools. Der ses her ofte på forhold mellem to parter som er koncernforbundne, men de to parter er rent juridisk to retssubjekter.^{7 8}

Som nævnt i denne definition tages der udgangspunkt i den danske definition og dansk lovgivning, men det skal huskes at koncerner ofte er grænseoverskridende og man benytter cash pools på tværs af grænser, derfor skele danske vejledninger og principper også meget til de metoder der anvendes internationalt som nævnt i afsnittet "*Juridiske metode*".

---

⁷ Werlauf, Erik 2016

⁸ Selskabsloven

Kildekritik

Overordnet set tager rapporten sit udgangspunkt i hovedsageligt tre forskellige kildetyper, en række artikler, SKATs juridiske vejledning og en rapport fra OECD vedrørende transfer pricing guidance (Transfer pricing Guidance on financial transactions - Inclusive framework on BEPS: Actions 4, 8-10).

Artiklerne er primært udvalgt med baggrund i at give læseren et indblik i de forhold, og den forskning der har foregået på området. Samtidigt har disse vist en række relevante domme, den historiske udvikling og diskussioner/problematikker i forbindelse med lovændringer med mere.

Hvor disse er anvendt til fremfindning af domme, love og regler er der altid krydstjekket analyser og fortolkninger med den faktisk lovtekst eller dom, som følge heraf kan de til dels anses som inspirationsmateriale, om end de naturligvis er krediteret til fulde i rapporten. Da disses kilder er eftertjekket antages disse generelt som værende valide, i enkelte tilfælde må det dog noteres at love og anbefalinger var ændret, dette ses blandt andet på området omkring EBITDA-reglen der erstatter den tidligere EBIT-regel.

Det er dog ikke vurderingen at disse forhold har ændret substantielt på de enkelte kilders slutninger og analyser generelt, men hvor dette er tilfældet er disse sorteret fra.

SKATs juridiske vejledning er netop som ordet indikerer, en vejledning, det kan altså ikke sidestilles med lovtekster direkte, men det er derimod skattestyrelsens tolkninger og anbefalinger på baggrund af loven, ligesom ved anvendelsen af artikler har rapporten søgt at referer til lovteksten, gennemgå og analysere den samtidig med at skattestyrelsens tolkninger gennemgås. Da det er rapportens sigte at diskutere og analysere blandt andet hvordan cash pools og i den forbindelse transfer pricing på renterne skal skattemæssigt behandles, anses skattemyndighedernes tolkninger og vejledninger på områderne der ligger op af disse som centrale. Som nævnt i indledningen må det dog antages at disse bliver revideret i en betydelig grad som følge af udgivelsen af OECDs rapport om transfer pricing på området. Netop dette er årsagen til den dybdegående gennemgang og analyse heraf. Selvom skattemyndighederne ikke vil inkorporer disse direkte, og til dels måske vil komme med separate

anbefalinger, kan dette dog nok ikke gøres i et vidt omfang, da det netop er princippet bag OECDs BEPS rapporter at sikre et form for fælles regelsæt for at hindre erosion og profit shifting, her er det nødvendigt at man har lignende regler og samtidigt må et ensartet regelsæt også ses som en fordel for multinationale koncerner. Rapporten og ikke mindst en dybdegående forståelse heraf må derfor anses som vigtig for koncerner der benytter sig af cash pool arrangementer samt revisor der skal vurdere transfer pricing herfor. Netop derfor er dennes principper og metoder et centralt omdrejningspunkt for rapporten, og da OECD typisk historisk har været toneangivende inden for feltet og at denne udarbejdes af relevante eksperter og paneler anses deres anbefaling, diskussioner og betragtninger heri som rimelig valid.⁹

---

⁹ OECD, 2020

Definitionsproblematikken

Der er en række umiddelbare problemstillinger ved cash-pools, i denne afhandling vil en række af disse først gennemgås for at give en forståelse og indblik i deres betydning ved negative indlånsrenter.

Den første problematik opstår dog allerede ved at definere præcist hvad en cash-pool er, der findes ingen officiel definition af cash-pools, men der kan ses en række fællestræk. Overordnet set er en cash pool et finansielt styringsredskab for koncerner, herunder kan det i særdeleshed ses som et struktureret styringsredskab til likviditet. Dette skal forstås som at man ved brug af en cashpool har mulighed for at benytte overskydende likviditet i et selskab (eller flere) til at finansiere et behov i andre selskaber i koncernen, dette minimere derved de eksterne omkostninger koncernen har til banken.

Et eksempel kunne f.eks. være, at et selskab i en koncern, der har et indestående på 100.000 DKK, mens et andet selskab i koncernen har en gæld til banken på 150.000DKK. Da bankens indlånsrenter er lavere end dens udlånsrenter vil det for koncernen som udgangspunkt være fordelagtigt hvis man betragtede gælden brutto som 50.000, altså modregnede, i stedet for at se på de to summer/dispositioner separat og netop dette er konceptet i en cash pool, her udlignes de to (eller flere) positioner for koncernen.

Der findes dog forskellige metoder til hvordan disse udlignes, og endvidere findes disse metoder i en række forskellige afskygninger, derved eksistere cash pools som en række forskellige konkrete produkter i banker. Man kan dog inddele cash pools i to hovedkategorier, disse kaldes for target/zero balancing cash pool og notional cash pool.¹⁰ Disse vil kort blive forklaret neden for hvorefter hovedforskellene, og forhold man særligt skal have for øje i forbindelse med den regnskabsmæssige behandling, herunder forhold der påvirker transfer pricing på disse typer blive gennemgået, det skal dog bemærkes at der, som nævnt, findes en række forskellige afarter af cash pool, men disse to hovedtyper illustrerer de centrale problematikker og derfor vil undertyper og afarter ikke blive

---

¹⁰ Okholm, Klaus, m.fl., 2016

gennemgået, da der blot vil være tale om gentagelser. Samtidig tager SKAT og OECD udgangspunkt i disse hovedkategorier.^{11 12 13}

Target/zero balancing cash pool

En target eller zero balancing cash pool (også kendt som fysisk pooling), kan betragtes som den mest ligefrem metode til at udligne de forskellige konti på. Dette gøres ved at man i de forskellige selskaber, der deltager i cash poolen overfører eller låner fra en fælles konto eller pool (dette gøres automatisk i bankens system), dette typisk med overførsler dagligt. Man har altså oprettet en konto i et af selskaberne som alle overfører til. Navnet opstår som følge heraf, da man i de enkelte underliggende konti i selskaberne ”nulstiller” saldoen jævnlige (zero) eller til et andet fast beløb (target) ved at overføre til en fælles konto. Renten mellem banken afregnes dermed ud fra denne konto i stedet for de individuelle selskabers konti.

Denne fælles konto kan drives af for eksempel moderselskabet, eller et selskab hvis formål det er at sikre likviditet eller finansiering, men kan principielt være et hvilket som helst selskab i koncernen, som aftales med banken. Denne administrator der håndterer en target/zero balancing cash pool kaldes for ”pool leaderen”

Det centrale ved en target/zero balancing cash pool er dog at der her er tale om at der sker en ”fysisk” overførsel, de facto er pengene ikke på de individuelle selskabers konti, og derfor er der ofte tale om et decideret lån eller placering som i nogen grad altid vil være præget af den dertilhørende risiko.¹⁴

¹⁵

---

¹¹ SKAT, den juridiske vejledning, C.D.11.10.2.6

¹² OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.2.1.

¹³ Af eksempler på andre typer kan for eksempel nævnes Proportional Pooling

¹⁴ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.2.1.1.

¹⁵ Okholm, Klaus, m.fl. 2016

Notional Cash Pool

En notional cash pool er som navnet til dels indikerer fiktiv, i den forstand, at der modsat en target/zero balancing cash poolen ikke foretages nogen konkret overførsel, men i stedet foretages en summering af de forskellige konti.

Den primære forskel der umiddelbart opstår mellem de to typer er derfor, risikoen. Ved en target/zero balancing cash pool har de individuelle selskaber der overfører til Pool leaderen sig en risiko, da pengene ikke længere er på deres konti, og vis versa. Hvorimod der ved en notional cash pool ikke er denne risiko. Det må dog bemærkes at banker ofte kræver en krydsgaranti eller andet ved brug af disse og derfor vil det kræve at man ser på de konkrete forhold i aftalen. Den administrative byrde for en koncern vil dog ved en notional cash pool nok være mindre, da det ikke kræver en separat konto hvori der skal holdes styr på individuelle selskabers indestående eller udlån. I forbindelse med fastsættelse af et administrationsgebyr/service fee vil dette derfor nok være af betydning.^{16 17}

Analyse af forskelle

De forskelle der opstår, er dog ikke kun vigtig for determineringen af risiko, men har også betydning i forbindelse med opgørelse af renterne. I dansk ret er en koncern defineret i selskabsloven §6 & 7 som et moderselskab og dens døtre, hvori et datterselskab forstås som et selskab hvori moderen kan udøve bestemmende indflydelse¹⁸, men de enkelte selskaber anses stadig for selvstændige juridiske enheder, dvs. at de skal drives som var de uafhængige selskaber, heraf opstår armslængdeprincippet

---

¹⁶ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.2.1.2.

¹⁷ Okholm, Klaus, m.fl. 2016

¹⁸ Selskabsloven

der ses i ligningsloven § 2 stk. 1. Heri står der at der ved kontrollerede transaktioner skal benyttes priser og vilkår som var aftalen blevet sluttet mellem to uafhængige parter.^{19 20}

Når to uafhængige selskab låner hinanden penge har risikoen betydning, derfor skal der ses på hvem der påtager sig kreditrisikoen og stiller garantier overfor for eksempel banken, inden der fordeles renteindtægter og omkostninger imellem selskaberne.

Hvis vi i første omgang ser bort for eventuelle garantistillelser overfor banken, kan man sige at et selskab der låner af cash poolen som udgangspunkt bør betale en rente der svarer til dens kreditværdighed, det vil sige de renter den ellers ville betale til banken må svare til den normale markedsrente som den ville opnå af en uafhængig tredjepart, da banken netop er en uafhængig part, de selskaber der stiller deres likviditet til rådighed vil i princippet i en zero/target balance cash pool også have den samme risiko, derfor er risiko og vilkår som på et frit marked, dette er den ideelle situation, i virkeligheden er der ofte en række faktorer der påvirker denne risiko.

Problematikken ved disse udlån er primært, at der her reelt set foretages et koncerninternt lån i en række tilfælde, enten med de enkelte virksomheder eller med et moderselskab som garant, det er altså ikke banken der nødvendigvis påløber risikoen ved koncerninterne lån mellem hvad der kan anses som selvstændige juridiske enheder. Ved et sådan udlån skal der derfor fastsættes en rente som må baseres på denne risiko og den ellers gældende markedsrente. Hvorfor er dette vigtigt? Fordi alternativet principielt er, at den ene enhed ellers må skaffe likviditet ved lån hos tredjepart, ved at låne hos et andet koncernforbundet selskab minimeres det udlånende selskabs indestående hos banken (enten direkte ved et lån eller indirekte ved en cash pool). Traditionelt vil dette betyde at det udlånende selskab har et målbart "tab" eller mistet indtægt, denne mistede indtægt skal naturligvis kompenseres.

Midlertidigt påløber det udlånene selskab en, formentlig, højere risiko ved at låne ud til hvad, der rent juridisk, anses som et selvstændigt selskab²¹. Denne rente skal derfor følge principperne omkring

---

¹⁹ Ligningsloven

²⁰ SKAT, den juridiske vejledning, C.D.11.1.3

²¹ Det antages her at der er tale om et udlån til et selskab jvf. definitionerne i selskabsloven og ikke et filial eller andre typer med ubegrænset hæftelse

transfer pricing, og navnlig LL§2 stk.1, også kendt som armslængdeprincippet. Her skal selskaberne afregne som var de uafhængige af hinanden under hensyntagen til både pris og vilkår, som følge af cash poolens natur er der selvfølgelig en række faktorer som man skal korrigere og have for øje når man fastsætter renten i overensstemmelse hermed.²²

Problematikken med cash pools er derfor ikke kun et klassificerings spørgsmål, således at man oplyser regnskabsbrugene korrekt i årsrapporten om den risiko der er, eller ikke er til stede, men i høj grad en problematik i forhold til skattemyndighederne i forbindelse med transfer pricingen heraf.

Inden principperne i transfer pricing og en række af SKATs forhold hertil gennemgås, vil rapporten først belyse behandling, samt SKATs håndtering af negative indlånsrenter.

---

²² SKAT, den juridiske vejledning, C.D.11.1.3

Negative renter

Inden der dykkes dybere ned i transfer pricing forhold og metoder vil rapporten først gennemgå den regnskabs- og skattemæssig behandling af negative indlånsrente, dette gøres for at give et indblik i de delelementer der tolkes på.

Udgangspunktet for fortolkning er her SKATs udtalelse SKM2015.160.SKAT (herefter benævnt som styresignalet), styresignalet viser SKATs stilling til definition og fradragsretten af negative indlånsrenter. Det ses her at det er SKATs opfattelse at det i statskattelovens § 4 e (skattepligten) og § 6 e (fradragsretten), ikke er defineret hvad en rente præcis indebærer, men at man i den juridiske vejledning 2015-1 definerer renter som *"et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition."* Der var derfor ikke taget stilling til den situation hvor renten var negativ, altså hvor kreditoren betaler debitoren.

Det blev herefter SKATs vurdering, at en renteindtægt for debitoren ved negative renter anses som skattepligtig indkomst, mens den modsvarende anses som fradragsberettiget for kreditoren. Efterfølgende har SKAT ændret ordlyden af deres juridiske vejledning og denne blev tonegivende ikke kun for private, men også tolkning for virksomheder, og det ses endvidere at man senere samme år ændrede ordlyden af både Statsskatteloven og Ligningsloven. Dette blev gjort ved lov nr. 1883 af 29/12/2015 - heri ses det at ordlyden af Ligningsloven § 5 blev ændret således at renter er henholdsvis skattepligtige/kan fratrækkes uanset om disse er positive eller negative.^{23 24 25 26}

---

²³Ligningsloven

²⁴Lov nummer 1883

²⁵ Kjærsgaard, Louise. m.fl., 2018

²⁶ SKM2015.160.SKAT

Det betyder at tolkningen er at negative indlånsrenter kan trækkes fra for en virksomhed, ligesom renteudgifter til et lån kan dette. Der skelnes altså ikke imellem hvorvidt der er tale om renteudgifter på fordringer eller gæld. Da dette gør sig gældende ved ukontrollerede transaktioner, må det derfor også kunne principielt accepteres at forekomme på kontrollerede transaktioner i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Der er dog en række love og regler som kan begrænse fradragsretten på kontrolleret gæld. Disse love, og negative renter på fordringer betydning for disse, vil blive set nærmere på i det kommende afsnit.

Frdrag ved kontrolleret gæld

Det er selvfølgelig ikke nok at slå fast, at der principielt er frdrag for negative renter ved kontrolleret gæld, også ved negative indlånsrenter. Dette fordi der, som nævnt i foregående afsnit, er en række begrænsninger i frdragsretten på renter på kontrolleret gæld.

Specifikt er der tale om tre forskellige regler/love vedrørende finansiering (og i særdeleshed graden af fremmedkapital), som skal overholdes for at undgå rentefradragsbeskæringer.

Dette er reglerne om tynd kapitalisering, renteloftsreglen og EBITDA-reglen.^{27 28 29}

Reglerne er opbygget lidt forskelligt og vil i det følgende blive gennemgået kort, for efterfølgende at se på hvad konsekvensen af en negativ rente er for disse. Fælles for disse regler er dog, at hvis de ikke overholdes kan skattemyndighederne skære/minimere det rentefradrag som en virksomhed har, som følge heraf er det derfor ikke kun vigtigt for virksomheder at forholde sig til, men også revisor i forbindelse med sin gennemgang af årsrapporten.

Tynd kapitalisering

Reglerne for tynd kapitalisering gælder som udgangspunkt for selskaber der har gæld til et koncernforbundet selskab, eller selskab med bestemmende indflydelse over dette.^{30 31}

Hovedkonceptet bag reglerne mod den tynde kapitalisering er, at der her ses en finansiering hvorigennem datterselskabet gennem den kontrollerende part (moderselskab) finansieres i en sådan grad at dette ikke ville have været muligt på et frit marked, det vil sige selskabets gearing er højere end hvad der i et frit ukontrolleret marked er muligt. Der ses her en tydelig sammenligning over til

---

²⁷ Kjærsgaard, Louise. m.fl., 2018 afsnit 4

²⁸ SKAT, den juridiske vejledning C.D.2.4.4

²⁹ Principielt er der en sidste form for begrænsning af finansieringsudgifter, men denne vedrører koncerninterne forsikringspræmier hvorfor den ikke ses relevant i forbindelse med denne gennemgang.

³⁰SKAT, den juridisk vejledning C.D.2.4.4.1.3.3

³¹Ligningsloven

armslængdeprincippet, som er gennemgået i afsnittet *“Definitionsproblematikken”*. Her blev det centrale princip i transfer pricing i at man forsøger at stille de koncernforbundne parter som var de uafhængige af hinanden. Dette princip kan altså til dels ses manifesteret også i forbindelse med i hvilket omfang det er tilladt at finansiere og geare de koncernforbundne parter ved brug af interne midler (og få fradrag herfor).

Som udgangspunkt for definitionen af hvornår et selskab anses for tyndt kapitaliseret ses i Selskabsskatteloven (SEL) § 11 stk. 1 punkt 3, hvori det ses, at hvis forholdet mellem gæld og egenkapital overstiger 4:1 og samtidig er over 10 mio. DKK *“kan renteudgifter og kurstab, der vedrører den overskydende del af den kontrollerede gæld, ikke fradrages”*^{32 33}

Der skæres dog ikke fuldt ud i renten, dette gøres kun i den del af gælden der overstiger dette forhold, rækkefølgen og metoden der skæres på fremgår også af SEL § 11, men behandles ikke yderligere her da det ikke ses relevant for problemstillingen, da det blot er rapportens opgave at tage stilling og fortolke de overordnede problematikker og forhold man skal være opmærksom på i forbindelse hermed. Det bemærkes dog at jvf. SEL § 11 at *“Fradragsbeskæringen bortfalder i det omfang, selskabet eller foreningen godtgør, at lignende finansiering kan opnås mellem uafhængige parter.”* Det betyder at så længe koncernen/selskabet kan bevise at man kunne have opnået lignende vilkår/lån hos en uafhængig tredjemand at der ikke beskæres i rentefradraget. Det er dog vigtigt at notere at ordlyden i loven klart gør, at der her reelt set er tale om en omvendt bevisbyrde i den forstand at udgangspunktet er at virksomheden er “skyldig” det vil sige, at virksomheden antages at være tyndt kapitaliseret og ifalder reglerne herom og skal bevise sin uskyld, dette understøttes yderligere af SKATs fortolkning heraf *“(selskabet – red.) vil have mulighed for at påvise, at lånet kunne være ydet af en uafhængig part.)”*³⁴

Det er derfor vigtigt at virksomheder der har lån i cash poolen husker at medregne disse i forbindelse hermed opgørelsen af om reglerne er brudt foretages i slutningen af indkomståret for datterselskabet.

---

³²Selskabsskatteloven

³³SKAT, den juridisk vejledning C.D.2.4.4.1.3.4

³⁴ SKAT, den juridisk vejledning C.D.2.4.4.1.3.4

Det bør endvidere noteres at lån hvori moderselskab eller anden koncernforbundet part enten direkte eller indirekte stiller sikkerhed betragtes som et kontrolleret lån. Og at der ikke foretages modregninger, det vil sige at har man et lån fra moderselskabet og et indestående i cash poolen, eller et andet koncernlån til modregnes de ikke, der ses alene på gælden.³⁵

Der lægges altså overordnet set vægt på de facto forhold og den grundlæggende forståelse af armslængdeprincippet, det er derfor vigtigt at man som revisor og virksomhed forstår de faktisk forhold der er bag en cash pool, det vil således nok nærmere være normen, end undtagelsen at denne kan betragtes som kontrolleret gæld, da man enten direkte låner eller udlåner kapital af koncernforbundne parter. Uanfægtet heraf vil det indgå som gæld i forbindelse med årsafslutningen og i virksomheder hvor der er risiko for at disse kan blive betragtet som tyndt kapitaliseret bør man derfor være ekstra opmærksomme i forbindelse med vilkår og forståelse af cash poolen, herunder i særdeleshed sammenlignelighed med andre lån af tredjemænd, da bevisbyrden netop er omvendt, er det selskabet, ikke skattemyndighederne, der skal bevise at finansiering ellers var tilgængelig.

Revisor bør derfor være særlig agtpågivende i disse tilfælde og sikre bevis for at finansiering ellers var tilgængelig på lignende kår i forbindelse med sin gennemgang af transfer pricing, eller tage forbehold samt vurdere hvilken påvirkning et nedslag i fradraget på renten vil have samt dennes væsentlighed.

---

³⁵ SKAT, den juridisk vejledning C.D.2.4.4.1.3.3

Renteloftsreglen

Hvor hoved konceptet bag reglen om tynd kapitalisering til dels er at sikre selskaber ikke udvandes eller over finansieres i en sådan grad, som ikke ville anses for almindelig på det frie ukontrollerede marked, er formålet med renteloftsreglen at sikre renteudgifter kun trækkes fra i det omfang de rent faktisk er knyttet til genereringen af indtægt (skattepligtig indkomst) i Danmark.

Reglen har sit udspring i selskabsskatteloven (SEL) § 11 B. Heri kan det læses at *“Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for selskaber... kan indkomstårets nettofinansieringsudgifter alene fradrages, i det omfang de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med standardrenten (red.)”*

Konceptet er her at man kun kan fradrage hvad der må anses som en sædvanlig finansiel udgift for et selskab, dette gøres med baggrund i de aktiver der er i selskabet.

Der er her et par ting der er værd at notere, for det første er der et minimumsgrænse/beløb (kaldet grundbeløbet), dette er det beløb som nettofinansieringsudgifterne maksimalt kan nedsættes til, hvilket fremgår af SEL § 11 B. Beløbet er tidligere blevet justeret årligt, men er i skrivende stund indefrosset til 21,3 mio. DKK³⁶, af denne formulering er der en vigtig forskel at notere i forskel til reglerne om tynd kapitalisering, der tages ikke udgangspunkt i størrelsen af gælden, men i finansieringsudgifterne i selskabet³⁷, det vil sige at man ser på de samlede udgifter der er til finansiering og der skelnes i loven ikke mellem fordringer og gæld. Det betyder helt konkret at en eventuelt negativ indlånsrente der er i et selskab potentielt skal tillægges deres udgifter til finansiering af gæld.

---

³⁶SKAT Den juridiske vejledning C.D.2.4.4.2.3

³⁷ Eller selskaberne i tilfælde af sambeskatning

Dette er yderligere slået fast i SEL § 11 B stk. 4, og samme paragraf punkt 1, hvori der kan læses *“Selskabets nettofinansieringsudgifter består af en eventuel negativ sum af følgende indtægter og udgifter:*

1) Skattepligtige renteindtægter og fradragsberettigede renteudgifter. Renteindtægter fra varedebitorer m.v. og renteudgifter til varekreditorer m.v. indgår dog ikke.”

Denne formulering gør det tydeligt at fradragsberettigede renteudgifter skal medtages, herunder dog ikke disse til varekreditor. Grundet den præcise formulering her kan det ikke udelukkes at en renteudgift til debitorer vil skulle medregnes, det er dog imidlertid ikke den type negative renter der behandles i denne rapport, men problematikken kan teoretisk opstå.

Som slået fast i afsnittet “Negative renter” er negative indlånsrenter fradragsberettiget, som følge heraf må de derfor være inkluderet i beregningen i et selskabs nettofinansieringsudgifter, selvom dette måske ikke var intentionen givet formuleringen af baggrunden for loven. Dette virker endnu mere fastslået af formuleringen i SEL § 11 B stk. 4 punkt 3, der indledes med “Skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven.”

I forbindelse med en opgørelse af nettofinansieringsudgifterne må det derfor anses, at det fradragsberettigede tab på fordringer skal medregnes, dette inkluderer en eventuel negativ indlånsrente i en cash pool.³⁸

Som revisor og virksomhed skal man derfor være særlig opmærksom på hvis der er en negativ forrentning på likvider generelt, men også i et cash pool arrangement og sammenlægge alle udgifterne for at sikre man ikke overstiger denne grænse.

Det kan ikke udelukkes at reglerne i SEL 11 B vil blive ændret, men i skrivende stund må formulering klart betyde, at der ikke skelnes mellem renteudgifter på fordringer og gæld, men givet lovens formål og baggrund kan det ikke udelukkes at denne potentielt vil blive ændret, men det må altovervejende

---

³⁸ Kjærsgaard, Louise. m.fl., 2018

siges at som loven og tolkning af SKAT er på nuværende tidspunkt er dette noget man i visse tilfælde bør være særlig opmærksom på.³⁹

Som slutbemærkning gøres der opmærksom på at reglerne om renteloftet først finder anvendelse efter reglerne om tynd kapitalisering, det vil sige at man i første omgang vil trække/minimere fradraget af renter efter reglerne om tynd kapitalisering og derefter i reglerne om renteloftet jvf. SEL § 11 B stk. 9.⁴⁰

EBITDA-reglen

EBITDA-reglen relaterer sig til forholdet mellem et selskabs indtjeningen (Resultat af primær drift - før afskrivninger, skat og finansielle indtægter og udgifter) og dens finansielle udgifter og reglen har sin rod i Selskabsskatteloven (SEL) § 11 C. Reglen kan ses som et supplement til renteloftsreglen og har sit udspring i den samme forudsætning, at sikre virksomheder ikke fradrager renter for aktiviteter der ikke hidrører sig i Danmark. EBITDA-reglen erstatter den tidligere EBIT-regel og der er en række ændringer i forhold hertil om end den grundlæggende ide er den samme. Forskellen mellem EBITDA-reglen og renteloftsreglen ligger primært i metoden bag opgørelsen, her tages der, som navnet indikerer, udgangspunkt i den indkomst/resultat der generes i virksomheden før der medtages renter. Her er det overordnede princip at man ikke kan nedsætte den skattepligtige indkomst med mere end 30% af EBITDA som følge af overstigende låneomkostninger, med overstigende låneomkostninger kan det ses at der principielt menes det samme som nettofinansieringsudgifterne, jvf. SEL § 11 C stk. 3.⁴¹

Jævnfør SEL § 11 C stk. 2 er der i lighed med renteloftsreglen en minimumsgrænse, denne er dog en smule større i EBITDA-reglen, da denne er fastsat til 22.313.400 DKK (svarende til 3 millioner Euro).

---

³⁹ Kjærsgaard, Louise. m.fl., 2018

⁴⁰ SKAT Den juridiske vejledning CD 2.4.4.2.9

⁴¹ LOV nr 1726 af 27/12/2018 punkt 10

Konsekvensen af denne regel/lov er derfor ikke så stor, da mange af principperne er det samme som i renteloftsreglen og blot er taget udgangspunkt i et andet opgørelsesgrundlag. Det er derfor mere en ekstra faktor man bør holde op imod når man vurderer omfanget af finansieringsudgifter i et selskab og hvorvidt disse er fradragsberettiget, eller risikerer at blive begrænset, selve opgørelsen må dog ikke anses som at pålægge en stor ekstra byrde, da der er tale om blot at holde den allerede anvendte nettofinansieringsudgift op imod et andet forhold.

Da diskussionen og problematikken derved til dels bliver den samme, må der henvises til de konklusioner der er foretaget under det forudgående afsnit "*Renteloftsreglen*".^{42 43 44}

Opsummering

Ved gennemgang af de tre reglers formuleringer og opbygninger må det siges, at alle disse er relevante i forbindelse med cash pools, da denne har mulighed for at påvirke både forholdet af fremmedkapital, som det ses i reglerne om tynd kapitalisering, men også nettofinansieringsudgifterne. Særligt i forbindelse med den sidst nævnte har negative renter stor betydning, som gennemgået i afsnittet ses det at udgifter for fordringer, der er fradragsberettiget, også som udgangspunkt skal medregnes, selvom reglerne er til for at sikre virksomhederne ikke har for høj proportional gæld.

Som diskuteret kan det ikke udelukkes der kommer nye regler på området, men i den nuværende situation bør virksomheder og revisor være opmærksom på disse ikke overtrædes.

---

⁴² SKAT Den juridiske vejledning C.D.2.4.4.3.1

⁴³ SKAT Den juridiske vejledning C.D.2.4.4.3.2

⁴⁴ Beierholm, 2019

Transfer Pricing, grundlæggende principper og metoder

Rapporten har i de foregående afsnit behandlet definition af cash pools, den almen skattemæssige behandling af negative renter og tynd kapitalisering. Inden der dykkes yderligere ned i hvorledes man bør forholde sig overordnet til de negative indlånsrenter i forbindelse med cash pools er det vigtigt at fastsætte de normale principper og metoder der er for transfer pricing, dette gøres for at give et indblik i de principper der normalt ligger for tolkningen af priser på de kontrollerede transaktioner.

Det er vigtigt at huske at en virksomhed som udgangspunkt har pligt til at dokumentere deres transfer pricing og kan oveni pålægges at skulle fremlægge denne med en revisorerklæring. Mangel på dokumentation kan for vidtrækkende konsekvenser, hvilket vil blive yderligere behandlet i afsnittet *"Analyse af forventninger til den skattemæssige behandling af renter i cash pools"*.

Som nævnt i afsnittet *"Definitionsproblematikken"* er det centrale princip i transfer pricing armslængdeprincippet (Ligningsloven § 2), det vil sige at man forsøger at stille de koncernforbundne parter som var de afhængige af hinanden. Dette kan gøres på en række forskellige metoder, men generelt ses det at SKATs anbefalinger har deres udgangspunkt i OECD's metoder.

Her vil der i afsnittet i første omgang blive taget udgangspunkt i SKATs juridiske vejledning, det ses her at i deres vejledning af prisfastsættelse på finansielle transaktioner, at der generelt er lavet en række forskellige anbefalinger, omend afsnittet omkring cash pools blot indeholder overordnede principper. Dette skyldes blandt andet at OECD først for nyligt har udsendt en vejledning på området, denne indeholder en række overordnede guidelines for hvordan man kan fastslå transfer pricing og armslængdeprincippet på koncerninterne lån og cash pools. Det er tolkningen af denne nye vejledning som der gennemgås da det forventes jævnfør SKATs beskrivelse at disse vil blive vejledende fremadrettet og da det er set dette tidligere er normen på området antages dette også at blive tilfældet.⁴⁵

---

⁴⁵ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.10.2.6

Rapporten fastlægger en række forhold man skal være opmærksom på i forbindelse med cash pools, der vil derfor som udgangspunkt blive gennemgået de metoder der anbefales ved finansielle transaktioner, dette gøres da det giver et indblik i den overordnede metodik på området, der vil dog kommenteres løbende på den problematik der er i forhold til cash pools.

De nuværende anbefalinger fra SKAT

I første omgang tager rapporten i det nedenstående fat i de metoder der er benyttet og anbefales af SKAT i dag, herefter de forhold der belyses i OECDs rapport, først generelt om koncerninterne lån, herefter mere specifikt om cash pool og til sidst de metoder OECD anbefaler. Dette gøres netop sådan fordi de enkelte områder er nært forbundne, da en cash pool netop er en form for koncerninternt lån.

CUP-metoden

CUP-metoden (Comparable Uncontrolled Method), er en metode, der som det antydes, tager sit udgangspunkt i en lignende ukontrolleret transaktion, dvs. en transaktion som foretages uden for koncernen. Det grundlæggende krav for at dette er muligt er naturligvis at der er et sammenligneligt grundlag, jvf. OECDs guidelines på området betyder det, at der enten foreligger en fuldstændig sammenlignelig transaktion, eller at de forskelle der er ingen betydning har, eller at de pålideligt kan udregnes og justeres/udlignes for.

Det vil sige at man som udgangspunkt ser på hvad der handles på det frie ukontrollerede marked uden for koncernen, altså prisen for de ukontrollerede transaktioner må også svare til en rimelig pris for intern afregning jævnfør armslængdeprincippet.

I praksis kan det dog være svært at finde en fuldstændig ens transaktion, inden for cash pools må det dog eventuelt kunne til dels sidestilles med den pris der kan lånes for af selskabet i banken, altså hvad er den rente der tilbydes af banken i en eventuel kassekredit.

Denne rente kan så anvendes til at udregne og omfordele besparelsen og omkostningen for den part der låner i cash poolen.

Dog er det her de tidligere nævnte problematikker i forhold til vilkår spiller ind, da spørgsmålet bliver hvem der løber risikoen i forhold til cash poolen, hvis der for eksempel er tale om en target/zero balancing cash pool hvori moderselskabet agere som pool leader og står som garant overfor de

underliggende selskaber, både internt eller overfor banken, gør denne ændring i vilkår at det ikke nødvendigvis vil være fordelagtigt at benytte denne metode til opgørelsen over transfer pricing.⁴⁶

Metoden er klart den mest ligefrem og anbefalet metode af OECD, hvor det er muligt, men det er vigtigt at revisor og virksomheder er særlig opmærksom på de præcise vilkår og forhold der er gældende for cash poolen, specielt i forhold til garantier både internt og eksternt for at vurdere om denne metode kan benyttes eller om det vil være mere fordelagtigt at benytte en anden metode.

Det er netop også denne problematik som OECD fremhæver i forbindelse med CUP-metoden, nemlig at det kan være svært at finde en ukontrolleret transaktion hvori forskellen ikke er substantiel eller materiel.^{47 48}

Man kan altså overordnet sige at CUP-metoden vil være anvendelig hvis man har en meget ligefrem struktur i koncernens cash pool, men ved en mere kompleks struktur med interne og eksterne garantier kan det være svært eller sågar umuligt at korrigere for disse.

Lånemarginsmetoden

Lånemarginmetoden tager sit udgangspunkt i primært to forhold, omkostninger og risiko. Her ser man i første omgang på hvilken omkostning en virksomhed har ved at stille sin kapital til rådighed og herefter hvilken risiko og dermed hvilken margin der bør tillægges denne.

Dette kan primært gøres ud fra diverse modeller og simuleringer hvori man kreditvurderer selskabet som udlånes til, såfremt det ikke er kreditvurderet af banken allerede. Umiddelbart kan man sige at metoden forsøger at opnå præcis det samme forhold som CUP-metoden, nemlig at vurdere hvor meget

---

⁴⁶ Samtidigt er det fuldt ud muligt at moderselskabet agerer som garant i en notional cash pool.

⁴⁷ OECD, 2017 s.104-108

⁴⁸ SKAT, den juridisk vejledning C.D.10.11.2.

en tredjepart ville tage for at udlåne under samme vilkår, hertil lægges så traditionelt den omkostning eller tabt rentefortjeneste, da denne reelt set er tabt for det udlånende selskab. Vi vil dog senere vende tilbage til en diskussion herom i forbindelse med negative renter, da modellen reelt set ikke direkte tager højde for en besparelse for det udlånende selskab.

Herudover er det relevant at se på den rolle som en eventuelt "intermediary" har, dvs. at pool leaderen eller andre virksomheder i koncernen kan påvirke risikoen og dermed bør fordelingen af den interne rente afspejle dette.⁴⁹

Diskontoen plus 4 procent

Hvis det er umuligt at fastslå en rente accepterer SKAT generelt at der benyttes diskontien + 4 procent. Denne rente vil dog af mange betragtes som ufordelagtig. Som udgangspunkt accepterer skattemyndighederne kun denne rente for mindre lån eller lån hvori det ikke er muligt at vurdere den rente der bør benyttes.

Som følge heraf må denne løsning mere anses som en, i mangel på bedre metode. Det kan dog være at denne også vil blive accepteret i de tilfælde hvor der er tale om mindre lån og en detaljeret vurdering og beregning ikke er mulig eller giver mening.

Hvis der her ses på dommen SKM.2009.28ØLR⁵⁰ ses det, at Landsretten mener at skattestyrelsen skal foretage en individuel vurdering af renten for et koncernlån og ikke blot kan stille denne rente op som en almindelig standard, det bør dog påpeges at skattestyrelsen fik medhold i den omtalte sag, men dette med baggrund i at det lån selskabet havde ved ekstern bankforbindelse (med sikkerhedsstillelse af selskabet) ville have en højere rente end diskontoen plus de 4 procent og derfor ikke ville stille dem dårligere end de burde være.

---

⁴⁹ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.10.2.2

⁵⁰ SKM.2009.28ØLR

Konklusion af dommen må derfor være at metoden generelt betragtes som mangelfuld og at der til enhver tid skal foretages en form for individuelle skøn, og at metoden normalt kun vil blive accepteret i mangel på bedre. Som en sidekommentar kan det heller ikke udelukkes at man i en grad vil acceptere standardrenten som benyttes i renteloftsreglen og EBITDA-reglen (Se eventuelt afsnittene af samme navn) da denne beregnes som et udtryk for den gennemsnitlige rente for erhvervsdrivende selskabers kassekredit, jvf. Selskabsskatteoven (SEL) § 11 B stk. 2. Da det nævnte princip her er et udtryk for længerevarende lån mellem to parter og cash pool arrangementer generelt må anses som et kortere stående arrangement, vil dette umiddelbart synes som en logisk slutning, der er dog ingen juridisk præcedens herfor.^{51 52 53}

Andre forhold

Slutningsvis er der et par andre forhold som skattestyrelsens juridiske vejledning gør opmærksom på, dette kan ikke anses som fuldbyrdede regler, men mere anbefalinger og ting som man bør være opmærksom på.

For det første beskrives der konsolidering, dette kan delvis ses som en kommentar til CUP-metoden (se eventuelt dette afsnit), hvori det anføres det ikke nødvendigvis er muligt at kreditvurdere de enkeltstående selskaber, specielt hvis der er tale om det ejende selskab, som følge heraf kan det være nødvendigt ifølge skattestyrelsen at foretage en form for konsolidering med underliggende selskaber i forbindelse med vurdering af kreditværdigheden. Skattestyrelsen accepterer altså her det forhold at selvom koncernen består af uafhængige selskaber, er det ikke altid muligt at adskille disse og hvor det ikke er kan det være tilladt at foretage en form for fælles vurdering. Konsekvensen af en sådan kan være at man i en cash pool vil acceptere at der benyttes en standardiseret udlånsrente, i al fald på ensartede selskaber der ikke kan kreditvurderes individuelt. Diskussion om det forhold at man ikke i en koncern nødvendigvis kan udskille de enkelte selskaber er en af de pointer OECD også rejser i deres rapport og derfor vil dette forhold blive yderligere behandlet i afsnittet "*Kreditvurdering af*

---

⁵¹ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.10.2.3

⁵² SKAT, afgørelser og domme, 2009

⁵³ SKAT, den juridiske vejledning CD 2.4.4.2.2

koncernen” og *”Overordnede forhold”* under *”OECD Transfer pricing på finansielle transaktioner”*
Her fremhæves det også af OECD at man ikke nødvendigvis kan benægte at det et selskab er en del af en koncern vil påvirke en kreditvurdering positivt.^{54 55}

Dette er en anerkendelse der yderligere synes understøttet i de forhold der beskrives som koncernfordele eller Incidental benefits, som på dansk løseligt kan oversættes til en form for tilfældig eller utilsigtet sekundær konsekvens. Her anerkendes det altså at man kan opnå en fordel ved at være part i en koncern, selvom der ikke foreligger en formel garanti. Da der ikke foreligger en formel garanti er det tolkningen og forståelsen at denne ikke skal medtages i vurderingen af prisen på transfer pricing. Det betyder at man vil se bort fra den, når den ikke er formel og som følge heraf nok kan være svær at måle. Men princippet her bag er nok mere det at der er tale om en utilsigtet konsekvens og det at der ikke er tale om en decideret serviceydelse mellem selskaber, men mere en fordel der er ved det at deltage i koncern i sig selv. Man kan til dels anse det for en form for synergieffekt, ved at summen af de selskaberne er større end de enkelte parter. Årsagerne med mere hertil er mere dybdegående behandlet i de overnævnte afsnit der også forklare hvorfor man ikke nødvendigvis kan udskille og kreditvurdere de enkelte selskaber hver for sig.⁵⁶

Afslutningsvis må det påpeges at SKAT til dels tidligere har forholdt sig til nogle af de forhold der bør overvejes i forbindelse med cash pool arrangementer, om end mere løseligt da de afventer OECDs rapport på området. Inden der dog ses nærmere på den, vil der her kort blive nævnt de forhold skattestyrelsen allerede fremhæver som vigtige, da det må antages disse er de forhold som de har, og formentlig også fremadrettet, har fokus på.

Det ses her at der i særdeleshed fremhæves det at virksomhederne (koncernen) bør overveje nytteværdien af det at indgå i et sådant arrangement, ligesom ved andre serviceydelser.

Samtidigt fremhæves det at man ser på hvorvidt uafhængige parter i lignende situationer vil lade overskydende likviditet står til rådighed, i hvad der anses som en lav forretning. Dette skyldes nogle

---

⁵⁴ SKAT den juridiske vejledning C.D.11.10.2.

⁵⁵ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.3

⁵⁶ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.10.2.5

af de forhold rapporten behandler i de følgende afsnit hvor der ses og diskuteres omkring risikoplacering, da de enkelte selskaber ikke nødvendigvis bærer risikoen, men dette ofte er moderselskabet eller pool leaderen vil det ofte medføre en lavere forrentning. SKATs vurdering er her at man måske bør se nærmere på de virksomheder der konstant har placeret overskydende likviditet i et cash pool arrangement, da det kunne antages der var mulighed for et højere afkast ved at binde likviditeten i længere tid eller ved at lave et decideret koncerninternt lån.

Herved må det siges at der lægges vægt på en form for de facto stilling, altså man kan ikke anvende cash poolen i stedet for et koncerninternt lån eller lignende, de er et andet værktøj der bruges til likviditetsstyring og ikke finansiering.

Endvidere fremhæves det at hvis cash poolen kun har hvad der beskrives som en begrænset funktion, og der ikke er en form for sikkerhedsstillelse så skal aflønningen afspejle dette, dermed må det modsatte også være tilfældet, hvis pool leaderen, moderselskabet eller andre stiller garantier eller andet overfor banken skal renten afspejle dette forhold.⁵⁷

Opsamling

Overordnet set må det siges at skattestyrelsen generelt kun har løse vejledninger til hvorledes man skal håndtere og behandle koncerninterne lån og finansiering. Der er her ikke nogen fast procedure eller dybdegående vurdering af hvorledes cash pools skal håndteres, som følge heraf vil det i vurdering og analysen af de metoder og principper OECD fremlægger i deres rapport (BEPS: actions 4, 8-10) blive set som en form for grundsten, da disse principper i høj grad er baseret og udarbejdet med baggrund i de tidligere anbefalinger herfra. Man kan altså med andre ord se de principper og metoder i dette afsnittet som fundamentet til forståelsen af området og den rapport der gennemgås i det kommende afsnit. Reglerne og metodikken vil derfor formentlig også bevare sin relevans i de kommende år, på trods af nye og mere dybdegående anbefalinger.

---

⁵⁷ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.10.2.6

OECD Transfer pricing på finansielle transaktioner

Rapporten har nu gennemgået de almindelige principper bag transfer pricing og herefter de anbefalinger der ligger i SKATs juridiske vejledning, som det fremgår af denne ses det at man forventer at indoperer de nye anbefalinger fra OECD, eller i alt fald forholde sig til disse.⁵⁸ Disse anbefalinger udkom i midten af første halvår 2020 og rapporten vil derfor i det kommende afsnit behandle og belyse de forhold som OECD netop fremhæver på området omkring cash pools, da disse ikke tidligere har været belyst i rammearbejdet er det særlig vigtigt at man som revisor og virksomhed forholder sig til disse standarder. Dette blandt andet fordi det, som nævnt, er set at Skattestyrelsens vejledning og anbefalinger tidligere er kraftigt baseret på OECDs rammearbejde/handlingsplan BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) hvis formål det er at sikre at de selskaber, eller koncerner, der operere i forskellige lande ikke udnytter diverse forskellige landes love/regler til at opnå hvad der beskrives som en urimelig lav beskatning.⁵⁹

Endvidere må det dog anses som fordelagtigt for en række koncerner at kunne benytte et mere ensrettet regelsæt på tværs af landegrænser. Selvom arbejdet umiddelbart, som nævnt, er lavet til at sikre at virksomheder/koncerner der operere på tværs af grænser ikke udnytte forskellige landes regler er det selvfølgelig naturligt at disse regler/anbefalinger inkorporeres for koncerner der kun operere inden for landets grænser. Det vi ser inden for området er til dels svarende til IFRS standardernes gradvise påvirkning af den danske ÅRL og det er her vi i særdeleshed kan se den hermeneutiske del af loven/standarderne på området, selvom OECD ingen direkte kompetence (hjemmel) har til at lovgive i Danmark vil effekterne af deres rammearbejde med stor sandsynlighed forplante sig i de danske skattemyndigheders vejledning. Revisor bør derfor forholde sig til disse forhold, eller i al fald sikre sig at den virksomhed der revideres har forholdt sig til de forhold og problematikker som OECDs rammearbejde belyser.

---

⁵⁸ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.10

⁵⁹ OECD, 2020

Overordnede forhold

Inden der ses nærmere på de konkrete forhold som OECDs rammearbejde belyser vil de overordnede forhold og de ting som der ligger til grund for vurderinger gennemgås, disse er ting der er vigtigt at virksomheder forholder sig til i forbindelse af fastsætning af transfer pricing på området. Som det nævnes i rammearbejdet, har koncern interne lån, og cash pools en del til fælles, og det er derfor de metoder som der står benævnt under koncerninterne lån i OECDs rapport der vil blive set nærmere på, da der ikke i OECDs rapport fremlægges konkrete metoder for cash pools, men mere overordnede forhold. Dog betyder de fællestræk der ses at man i høj grad vil kunne benytte de metoder der er benævnt under koncerninterne lån til at fastsætte renten i forbindelse med transfer pricing på cash pools.⁶⁰

Overordnet set ligges der fra OECDs side vægt på at man belyser alle forhold omkring den finansielle transaktion eller forhold der er når man skal analysere den økonomiske værdi et koncerninternt lån har.⁶¹

Helt basalt nævnes det at det er vigtigt at man ser lånet både fra låntagers og långivers perspektiv. Det vil sige at man ikke kun må se risiko, den administrative byrde og den service der ydes ud fra en virksomheds perspektiv, men må se det fra begges, eller i tilfælde med en koncern med mange parter, alle virksomhederne der deltager i arrangementet.⁶² Dette gøres for at prøve at efterkomme det tidligere nævnte armslængdeprincip (LL § 2), hvori lånet skal analyseres fra begges virksomheds vinkel, altså som om de var uafhængige parter. Man bør altså som virksomhed vurdere arrangementet ud fra alles vinkler individuelt.

Den grundlæggende antagelse for OECD er, at en uafhængige långiver vil foretage en dybdegående analyse eller vurdering inden denne låner ud til en virksomhed. Blandt andet for at forstå virksomheden, behovet for lånet og for at identificere og eventuelt afdække den risiko der er i forbindelse med lånet. Det er derimod ikke så nødvendigt for en koncernintern part. Denne vil ofte

---

⁶⁰ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.1. punkt 10.52

⁶¹ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.1. punkt 10.51

⁶² OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.1. punkt 10.52

have en dybdegående forståelse af det andet selskab allerede og adgang til data som er nødvendig for at afdække den lånende parts plan og formålet med lånet.⁶³

Men når man skal vurdere om lånet burde være foretaget og hvilken rente denne ville være givet til bør man jævnfør OECDs rammearbejde vurdere dette ud fra de samme forhold som en uafhængig part ville gøre. Dette gøres ofte ved brug af kreditvurderinger eller andre analyser som de finansielle institutter foretage i forbindelse med deres vurdering.⁶⁴

Det vil dog ikke altid være så ligefremt ved koncerninterne lån, selvom det er klart at kreditvurderinger bør spille en stor rolle er der andre forhold der spiller ind. For det første, hvis der for eksempel udlånes til et moderselskab spiller ting som garantier eller sikkerhed ikke så stor en rolle i praksis, da selskabet allerede ejer datterselskabet. Man bør derfor vurdere om dette reelt kan betragtes som sikkerhed, da sikkerhed ofte spiller en vigtig rolle overfor en uafhængige part når renten fastsættes. Dette kommer sig af at på det frie marked ses det at lån med garantier eller sikkerhed opnår bedre vilkår og renter end usikrede lån, og i en række tilfælde ses det at lån ikke ydes uden sikkerhed. Da en virksomhed har en begrænset mængde sikkerheder til rådighed (disse kan naturligvis variere over tid, men på et givent tidspunkt vil denne have for eksempel en begrænset mængde aktiver som kan bruges som sikkerhedsstillelse til rådighed), vil det også påvirke den virksomhed som stiller disse til rådighed mulighed for fremtidig lån hos eksterne parter og denne faktor skal man også forholde sig til.

Forestilles der sig her en target/zero balancing cash pool hvor der overføres/lånes dagligt til en fælles fysisk konto vil de andre virksomheder i en række arrangementer skulle hæfte for en anden virksomheds gæld hvis denne skulle gå konkurs, hvis denne har fået pengene til låns af disse. Som følge heraf kunne det nemt forestilles arrangementer hvori parterne til gengæld for likviditetsstillelsen giver en form sikkerhed i aktiver. Hvis dette er tilfældet, bør den interne rente derfor sænkes. I lighed skal dette gøres hvis der ved en notional cash pool er en garanti om de deltagende parter for at hæfte for hinandens lån i denne.⁶⁵

---

⁶³ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.1. punkt 10.54-10.55

⁶⁴ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.1. punkt 10.55 & 10.62

⁶⁵ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.1. punkt 10.56-58

Endvidere bør man tage forhold som valutarisiko, ændringer i makroøkonomiske forhold – dette da den påvirker renten for ud- og indlån, man bør derfor jævnligt vurdere om den generelle markedsrente har ændret sig. I den forbindelse vil det som revisor være fornuftigt at vurdere og se at koncernen revurdere, og dokumentere, sine positioner. Hvor ofte dette skal gøres må dog siges at afhænge af volatiliteten på virksomhederne og det marked de er på. Til sidst nævnes det at man bør se på relevant insolvens ret i de områder/lande der udlånes til, altså hvem vil overtage et selskabs aktiver og dispositioner i tilfælde af det lukker, dette kan knyttes sammen med det ovennævnte område omkring sikkerhedsstillelse.⁶⁶

Men overordnet står dog stadig kreditværdigheden som en uafhængige långivers primære overvejelse når denne skal vurdere hvorvidt, og til hvilken rente, et lån skal gives. Som følge heraf anbefaler OECD at man kan benytte kreditvurderinger som et værdifuldt værktøj i determinering af kreditværdigheden og derved den rente selskabet bør have.

Det benævnes dog at man her ikke nødvendigvis kan ignorere den faktor, at en virksomhed er med i en koncerns påvirkning på kreditvurdering. Vi er her tilbage til det faktum at man selvom koncernen er en juridisk fiktion, er den i høj grad en økonomisk og organisatorisk realitet⁶⁷. Det betyder at selvom der her stræbes efter at vurdere de individuelle selskabers kreditværdighed, vil det at de er med i en koncern/virksomhedsgruppe ikke ignoreres af en uafhængige låner når disse vurderer kreditværdigheden. Den adgang til ressourcer, værktøjer med videre som det kan give en virksomhed at være med i en koncern anerkendes altså til dels af OECD som havende en påvirkning på dennes kreditværdighed.⁶⁸

Ligesom den påvirkning der gives ved at støtte op omkring en lånende virksomhed af koncernen eller moderselskabet vil have en påvirkning på kreditvurderingen, syntes det modsatte også at være tilfældet, det signal der gives til en långiver (i dette tilfælde en tredjepart) hvis koncernen ikke støtter op omkring det selskab der ønsker låntagning vil også være en påvirkende faktor. Med støtte menes der ikke udelukkende finansielt her, men også med støttende faktorer, enten rådgivning, administrativ

---

⁶⁶ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.1. punkt 10.59-10.61

⁶⁷ Werlauff, 2016

⁶⁸ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.2., afsnit C.1.1.2.1 & C.1.1.3

hjælp, adgang til ressourcer med videre, da dette sender et signal til låntageren om enten manglende interesse fra koncernen i virksomheden, et andet fokus eller intention end den enkelte virksomheds.⁶⁹

Overordnet må det siges at som følge af det overstående kan der ses en række af iboende problematikker der er i forbindelse med at kreditvurdere et selskab i en koncern som var det uafhængigt, da der ikke længere er tale om et standardmål eller ”onesize fits all” koncepter må det altså siges at der her er en række forhold der spiller ind og bør tages højde for når man fastsætter transfer pricing.

Da der overordnet set er et dokumentationskrav i Danmark omkring transfer pricing vurderes det som udgangspunkt at det helt centrale er at man sikrer sig at koncerner der indgår i disse arrangementer forholder sig til de relevante forhold som der er gennemgået ovenfor og foretage en så detaljeret vurdering, gerne i samarbejde med et kreditvurderingsbureau, for at få foretaget en så præcis kreditvurdering som muligt, på baggrund af både kvantitative og kvalitative data.⁷⁰

Kreditvurdering af koncernen

Inden der går videre til en gennemgang af de metoder der anbefales af OECD vil rapporten dog først se nærmere på flere af de faktorer som spiller en faktor i forbindelse med kreditvurderingen af et selskab i en koncern, samt en gennemgang af de forhold der skal til for at man i visse tilfælde accepterer fra OECDs side at man benytter et form for koncernmål i forbindelse med kreditvurderingen af virksomheden (eller i så tilfælde bliver det i stedet principielt koncernen man kreditvurdere og derefter anvender til virksomheden).

For det første må det dog nævnes at generelt er kreditvurderinger i det ukontrollerede marked ofte giver en række forskellige renter, både ved forskellige renter i forhold til vurderingen, men at der er også ofte gives en række forskellige renter ved den samme vurdering/kreditværdighed, renter kan her være påvirket af for eksempel branche, makroøkonomiske forhold, volatiliteten med mere.

---

⁶⁹ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.3. punkt 10.79

⁷⁰ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.2

Så selvom det for eksempel umiddelbart kunne synes som en løsning at anvende en rente som en anden part i koncernen er blevet tilbudt, skal man vurderer og sikre sig at der ikke er nogen form for materiel forskel som man ikke kan korrigere for.

For at give et eksempel herpå kunne det forestilles at man havde to søsterselskaber, et i Danmark og et i Sverige, selskabet i Sverige og markedet kunne principielt godt være ens og et lånetilbud fra en svensk ekstern part (for eksempel en bank) kan derfor synes fristende også at anvende som mål for hvad det danske selskabs rente internt (på et lån) af koncernen burde være. Men her skal der ses nærmere på de konkrete forhold, f.eks. markedsandele, markedsstørrelse og ikke mindst lånemarkedet generelt – det kan ikke antages at lånemuligheder og derved prisen er den samme, i visse tilfælde vil det dog være tilfældet, men man bør altid foretage vurderinger og analysere om det er tilfældet og om der kan korrigeres for de faktorer der påvirker en sådan ændring.

Endvidere må det produkt der tilbydes karakter og forhold ikke negligeres, der gives typisk et tilbud fra en långiver baseret på et konkret finansielt produkt, som igen er baseret på sikkerheder, garantier og eventuelt erfaringer med selskabet eller den branche de agerer i.

På overfladen kan det forekomme som en relativ god mulighed at forsøge at benytte er udgangspunkt i en rente der er tilbudt eller benyttes i en lignende virksomhed i koncernen til en ekstern part, eller en vurdering med koncernen som en helhed og efterfølgende korrigerer for nogle af de faktorer der bliver påvirket af virksomhedens deltagelse i koncernen, imidlertid viser virkeligheden sig ofte mere kompleks og besværliggør en sådan proces, som følge heraf ses det også at i OECDs anbefalinger at man kun benytter denne metodik efter nøje overvejelser og hvor der ingen eller kun værre alternativer er, det vil sige at det ikke er en anbefalet fremgang, men mere en i mangel på bedre kan det accepteres at man anvender koncernens kreditværdighed til fastsætning af renteniveauet.

Det vil dog blive diskuteret at denne fremgangsmåde er set anvendt af de danske myndigheder *"Analyser af forventninger til den skattemæssige behandling af renter i cash pools"* Men man skal givet de nuværende regler være påpasselig med en sådan fremgang, da det som vil blive uddybet der er praksis at der skal foretages individuelle vurderinger og man ikke kan anvende en generel metode som denne. Til dels må konklusionen giver de nuværende regler være at det må vurderes at denne metode ikke bør være den første der benyttes, men kun hvis alt andet synes at være for usikkert eller umuligt at foretage. I sådanne tilfælde må det, ligesom tidligere benævnt, anbefales at man

dokumentere hvorfor dette er gjort, og hvorfor det ikke er muligt at benytte en individuel kreditvurdering.⁷¹

Offentlig tilgængelige værktøjer

Forslaget om benyttelsen af kreditvurderinger af OECD tager sit udgangspunkt i at dette anses som et generelt udtryk for virksomheders evne til at efterkommer deres finansielle forpligtelser samt den dertilhørende risiko tilhørende virksomheden og dens branche. Generelt er en række af disse foretaget på baggrund af en række forskellige faktorer, der vedrører branche med videre. Inden for en række markeder er der offentlig tilgængelige udlånsrenter og disse kan til dels afspejle den rente som bør benyttes til koncerninterne lån, da de jo netop efterkommer de grundlæggende principper i armslængdereglen. Men man skal være absolut sikker på at der ingen substantiel forskel er mellem de koncerninterne lån og de eksterne man sammenligner med. En problematik er her at selvom virksomheder har samme kreditvurdering er der stadig forskel. Der er altså et rentespænd i de enkelte kreditvurderingsklasser, dette skyldes, at selvom disse foretages med udgangspunkt i en række, i særdeleshed kvantitative data samt en form for risikoanalyse, for eksempel hvor sandsynlig er en konkurs - Og hvilket tab vil man lide i et sådant tilfælde (da der ofte stilles sikkerheder i aktiver vil tabet ofte ikke være 100% og derfor er den faktisk risiko ofte lavere). Reelt set sammenligner OECD dette udgangspunkt i kvantitativ data med det at foretage en markedsanalyse af hvad der udlånes til på markedet – fin som en pejlemærkning, men ikke det fulde billede. De fleste kreditvurderinger tager nemlig også udgangspunkt i kvalitative analyser i forbindelse med deres vurderinger. De officielle kreditvurdering tager deres udgangspunkt i en række faktorer, som blandt andet: forecasts, ledelsens evner såvel som de kvantitative faktorer.

Det er vigtigt at man her har in mente at der ikke udelukkende er tale om at man ved disse analyser opnår hvad der kan siges at være en reel rente mellem to uafhængige parter, der er tale om en approksimation. Man kan altså ikke sætte et lighedstegn mellem hvad et finanslet værktøj eller kreditvurderingsværktøj kalkulerer og hvad der faktisk kan lånes til, finansielle værktøjer – både indenfor dette, men også generelt, er ligesom alle matematiske modeller, afhængig af hvilken data

---

⁷¹ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.2.1

der gives, både kvaliteten, men i særdeleshed mængden. Det er især her at det fremhæves at mange offentlig tilgængelige værktøjer lider af to problemer, for det første anses de underliggende algoritmer ofte som ugennemskelig, det vil sige at man ikke anser udregningsprocessen som gennemsigtig nok og samtidig er disse værktøjer i høj grad baseret på kvantitative faktorer, fremfor for de kvalitative, ud fra et matematisk synspunkt er det måske naturligt nok, da det kan være svært at kvantificere ledelsens evner eller tilpasningsevnen i en virksomhed, men for en uafhængig part kan netop sådanne være centrale vurderingsfaktorer. Derfor må det klart siges at man anser en uafhængig parts vurdering som væsentlig mere valid end en der er udregnet internt baseret på lignende værktøjer.

Konklusion heraf må også være at de danske skattemyndigheder sandsynligvis også vil være mere tilbøjelig til at acceptere en tredjeparts kreditvurdering fremfor en foretaget internt. Virksomheder bør derfor overveje om en sådan en kunne være fordelagtigt hvis den ikke allerede findes.⁷²

Opsamling

Som gennemgået i det overstående afsnit er der en række iboende problematikker i forbindelse med fastsættelsen af renteniveauet og transfer pricing på koncerninterne lån. For det første er det svært at ignorere de implicitte faktorer og fordele er opnået ved at disse deltager i en koncern og samtidigt er det som belyst svært nogle gange at finde sammenlignelige ukontrollerede transaktioner og i nogle tilfælde vil det desuden være svært at approksimere eller benytte en form for selvstændigt mål, selvom dette er målet i armslængdeprincippet. Endvidere er en række af de grundlæggende problematikker i at forsøge at emulere en form for kreditvurdering belyst. En række af de forhold der er belyst heri vil blive uddybet og spille en faktor i det kommende afsnit hvor der ses nærmere på de specifikke metoder OECD har anbefalet i forbindelse med transfer pricing på koncerninterne lån. Man bør i forbindelse med en gennemgang af dette have det overstående in mente.

---

⁷² OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.1.2.3-C.1.1.2.4

Metoder til transfer pricing af koncerninterne lån

I det foregående afsnit er de generelle faktorer der har betydning for fastsættelsen af renten i koncerninterne lån blevet gennemgået. Inden der ses nærmere på de forhold der har betydning specifikt for cash pools vil de metoder som OECD anbefaler for transfer pricing af koncerninterne lån gennemgås, dette gøres for at se på disse i forhold til de relevante forhold der hører hertil. Samtidig antages det som gennemgået at disse i større eller mindre grad vil påvirke den fremtidige procedure på området.

Den første metode som OECD fremhæver, er den tidligere behandlede CUP-metode (Comparable Uncontrolled Price method – sammenlignelig ukontrolleret pris), og der henvises til afsnittet ”CUP-metoden” under ”De nuværende anbefalinger”. Da denne metode og de forhold der skal til for denne kan benyttes allerede er accepteret af de danske skattemyndigheder, forventes dette ikke ændret. Inden der fortsættes, vil det dog påmindes at for benyttelsen af denne kræves det at der er stærkt sammenlignelige priser og vilkår, eller mulighed for at kunne korrigere for disse. Metoden er nok klart at foretrække, men er ofte ikke i praksis mulig.

Som en lille sidebemærkning kan det siges at der gøres opmærksom på at man ikke må se bort fra låneomkostninger og andre afgifter/omkostninger en ekstern part tager i forbindelse med et lån og hvis man benytter disse mellem koncernforbundne parter ved kontrollerede transaktioner skal de også ses i lyset af hvad de er reelt er for. En ekstern part kan have en række reelle omkostninger der ydes i forbindelse med for eksempelvis at leve op til en række regulativer, administrative omkostninger og andre indirekte omkostninger de har i forbindelse med oprettelse af lånet. Sådanne må kun benyttes i det omfang de også afspejler omkostninger som den en part i virksomheden har, men i de tilfælde hvor dette afspejler reelle omkostninger må det også anses som det mest retvisende og korrekte ifølge armslængdeprincippet, samtidig må det også antages at de fleste af disse vil være fuldt ud mulig at kunne dokumentere.⁷³

---

⁷³ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.2.2

Cost of funds

Den første metode der ud over CUP-metoden omtales er Cost of funds, herefter kaldet COF.

Metoden kan løseligt oversættes til dansk som omkostning af midlerne/kapitalen, dette fordi beregningen af renter tager sit udgangspunkt i dette.

Årsagen til at denne anses som en mulighed er ved, at dette sammenlignes med hvad en udlåner i et ukontrolleret marked gør. Her vil en udlåner søge at rejse kapital som denne kan udlåne, her vil udlåneren udregne den pris som den kan udlåne til baseret på blandt andet kapitalomkostninger, variable omkostninger og en risikopræmie (baseret på nogle af de faktorer diskuteret i det foregående afsnit, denne kan siges at repræsentere et udtryk for kreditværdigheden) og ikke mindst selvfølgelig en profitmagen, som også skal afspejle en række af de faste omkostninger.

Metoden kan derfor til dels sammenlignes med cost-plus metoden der anvendes på ikke finansielle produkter, heri beregnes prisen også med baggrund i omkostningerne tillagt en profitmargin. Som det er fremhævet i denne metode, er denne særdeles anvendelig når man har med en produktionsvirksomhed at gøre der producere varer internt, her kan en sædvanlig forrentning eller profitmargin anvendes til at vurdere hvor meget der bør tages for produktet. Problematikken herved ligger dog også i netop formuleringen, sædvanlig, hvis en sådan en ikke findes kan det blive svært at simulere en sådan en. Samtidig er den ikke anvendelig hvis der ydes unikke bidrag af den anden part eller har risikoen ved transaktion.

Formodningen må derfor være at hvis man forsøger at overføre denne metode til cash pools står man med de samme problematikker. Metoden kan ved et simpelt lån, der foregår på almne markedsvilkår sagtens være mulig, men så snart der ændres på vilkårene begynder det at blive besværligt. Hvis der forestilles en cash pool hvori moderselskabet står som en pool leader og garanterer lånene overfor de enkelte selskaber eller banken har denne jo reelt påtaget sig risikoen, derfor kan man ikke sammenligne lånevilkårene og herved påvirkes risikopræmien.⁷⁴

En anden faktor der skal adresseres, er at der ikke er tale om en form for standardomkostning når der tales om prisen på kapital, i det frie ukontrollerede marked vil de forskellige udlånere typisk have

---

⁷⁴ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.4.1.3

forskellige omkostninger på kapital, ligesom at forskellige fabrikker har forskellige produktionsomkostninger, selvom de fremstiller de samme produkter. Dette kan i fabrikken skyldes en række faktorer som ultimativt påvirker effektiviteten, som for eksempel maskiner. I den finansielle sektor er der forskel på hvilken forretning diverse der låner eller stiller kapital til rådighed for en sådan forventer. Principielt kan det ses som en funktion af udbud og efterspørgsel, des højere en lånerente en udlåner tilbyder for at stille ens kapital til rådighed, des flere vil typisk være villig til at stille deres kapital til rådighed. Naturligvis spiller andre faktorer også ind, såsom risikoen, men des højere en rente der tilbydes, des højere en risiko er flere typisk villig til at tage. En udlåner vil principielt søge at fremskaffe den nødvendige kapital denne skal bruge til den lavest mulige omkostning. Dette er påvirket af markedet generelt og som sådan kan synes svær at emulere hvis ikke brancherelevante data er tilgængelige.

Som sådan må det også forventes at man principielt ikke vil stille sin kapital til rådighed hvis der kan opnås en bedre forrentning til bedre eller lignende kår. Man skal altså kunne dokumentere at der på det ukontrollerede marked forefindes en kapital der stilles til rådighed under lignede vilkår og til samme pris, eller at man på anden vis kan korrigere herfor.

Metoden vil derfor nok i praksis være svær at benytte i en række tilfælde og OECD anbefaler den kun som den primære metode i tilfælde hvor der er tale om en serie af lån. Altså hvor man reelt set låner i et selskab og derefter lader det passere videre til en anden virksomhed i koncernen. Her ser man altså igen mere på reelle forhold end de formelle. Da et sådan arrangement sagtens kan forestilles at forekomme lidt som en cash pool, ved at man ved et negativt indestående i koncernen låner af banken til en rente, som således derved må afspejle en form for kostpris kan lade denne være udtryk for en omkostning der skal passeres videre til de lånende selskaber, mens den må komme de selskaber der stiller kapital til rådighed til gode, såfremt der risiko med videre er tilsvarende den der forekommer på det ukontrollerede marked.⁷⁵

---

⁷⁵ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.2.3

Credit default swaps

I OECDs BEPS rapport nævnes der også muligheden for at tage udgangspunkt i såkaldte credit default swaps, en credit default swap kan principielt anses som en form for forsikring hvori køberen af en sådan får en udbetaling i tilfælde af at deres udlåner er ude af stand til at betale. I et sådan tilfælde bytter man som sådan egentlig forpligtelsen med udstederen af denne, dette gøres mod en betaling af en form for forsikringssum (premium), ofte er det således at udstederen for eksempel overtager lånet mod at betale den pålydende værdi af lånet hvis den lånende part skulle misligholde lånet.

I de tilfælde hvor der ikke er andre muligheder kan en sådan principielt anses som et udtryk for den risikopræmie der på det givne tidspunkt må svare til hvad en uafhængig part kreditvurderer forpligtelsen til, men det må dog siges at det understreges tydeligt i OECDs anbefaling at denne kun kan benyttes i få tilfælde, hvor der ikke er andre muligheder til stede og en sådan metode som følge heraf vil kræve en dybdegående overvejelse. Tolkningen heraf må derfor være at en benyttelse af denne metode nok kun vil blive accepteret af skattestyrelsen i tilfælde af at man kan bevise og dokumentere hvorfor denne er anvendt og at der ikke forefindes et bedre mål ved benyttelsen af de andre nævnte metoder.⁷⁶

Economic Modelling

Economic modelling kan anses som en matematisk tilgang, det er principielt her at en række af de tidligere knyttede kommentarer i afsnittet ”*Offentlig tilgængelige værktøjer*” i særdeleshed træder frem. Her forsøger man ved benyttelse af diverse faktorer ”kunstigt” at fremstille en rente ved brug af diverse matematiske modeller til at approksimere en rente der svarer til den der findes på det ukontrollerede marked. Her ses det at man typisk, som tidligere diskuteret, anvender en række kvantitative faktorer, disse ses som en kombination af den risikofri rente og en række tillæg (premiums) baseret på den dertilhørende risiko.

---

⁷⁶ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.2.4

Den risikofri rente, eller basisrenten som den også er kendt som vil blive yderligere behandlet i afsnittet ”*Negative renter og transfer pricing*” og vil derfor ikke blive gennemgået dybdegående her, det vil blot siges at denne er et udtryk for den rente der gives på risikofri lån, traditionelt har statsobligationer været benyttet som en måling herpå, men det ses også at CIBOR renten (Copenhagen Interbank Offer Rate), eller den tilsvarende EURIBOR rente efter om lånet er i DKK eller Euro, der kan altså til dels benyttes en interbank rate.⁷⁷

Princippet adskiller sig fra COF-metoden ved at der ikke tages udgangspunkt i omkostninger, men en række faktorer der er udtryk for den generelle udlånsrente i en tilsvarende situation. Man kan på sin vis sige at man forsøge at emulere CUP-metoden ved at opstille den beregning som en uafhængig part formodes at vil foretage sig. Men som tidligere nævnt er der med sådanne modeller stor usikkerhed og kvaliteten af disse må i stor grad siges at afhænge præcisionen og mængden af data der gives til en sådan model, en model med mange faktorer lider dog under risikoen af at blive ugennemskuelig og ofte er der mange underliggende antagelser, som gøres i forsøg på for eksempel at kvantificere data, eller sammenligne faktorer der ikke umiddelbart kan sammenlignes. Dette kan gøres ved at tillægge disse faktorer forskellig vægtning, og selvom dette ofte er gjort på en baggrund af en række, ofte historiske faktorer og saglig begrundelser, kan det anses som en form for kvalificeret gæt, om end disse ofte er kvalificeret kan det ikke anses som lige så nøjagtig som et reelt lån. Det betyder at den på ingen måder kan anses som lige så retvisende som et lån fra en ekstern part. Men det må dog siges at være et rimeligt nyttigt/validt værktøj til vurdering af kreditværdigheden og renteniveauet, specielt i mangel på data fra eksterne parter.⁷⁸

Bankvurdering

En bankvurdering eller udtalelse er den sidste mulighed som OECD foreslår man kan benytte. Her kan man bede banken om en skriftlig vurdering på hvilken rente en bank vil give den konkrete virksomhed eller gruppe. En sådan skal altså forestilles at være et udtryk for hvad der kan lånes til, midlertidig kan det siges at svare lidt til at bede en virksomhed give et tilbud de ikke er bundet af og

---

⁷⁷ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.10.3

⁷⁸ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.2.5

uden mulighed for at sælge produktet. Man kan ikke sige at den reelt afspejler de forhold som en almindelig ukontrolleret transaktion vil have, da der ikke er tale om et rigtigt tilbud, derfor gennemgår banken ikke nødvendigvis alle de samme trin og processer som de måske ville ved et normalt lån.

Følgen heraf er at OECD fraråde at anvende disse til vurdering og fastsættelsen af renteniveauet.⁷⁹

Opsamling

Overordnet set kan det siges at ligesom det er tilfældet hos SKAT nu, er den foretrukne/anbefalede metode fra OECD CUP-metoden, da den afspejler de mest sammenlignelige forhold, hvis den kan anvendes. I fraværet på en sådan bør man overveje hvilke forhold der er mulige at benytte og eventuelt om en kombination af disse er mulig. Hermed menes der at en benyttelse af for eksempel at se på prisen på credit default swaps og economic modelling eller cost of funds og en bankvurdering ikke principielt udelukker hinanden. Har man for eksempel benyttet en matematisk model og spurgt en uafhængig långiver om en opinion og er disse tilnærmelsesvis ens kan de jo siges at verificere hinanden. Hvor meget evidens og processer man går igennem bør selvfølgelig overvejes, men specielt første gang det foretages kan det måske anses som fordelagtigt, at man som virksomhed kan dokumentere og fremlægge resultatet af de forskellige metoder og lægger sin begrundelse af valg heri.

Det må dog fremhæves at der naturligvis er en grænse for nytteværdien af flere og flere modeller og principielt findes der også et antal af økonomiske modeller til kalkulationen af renter. Det menes ikke at man som virksomhed automatisk får mere nytte af at lave flere modeller eller metoder, men at benyttelsen af et par til at understøtte resultaterne kan være relevant.

---

⁷⁹ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.1.2.6

Positiv synergi?

Inden der fortsættes til behandlingen af cash pools jævnfør OECDs rapport er der dog et par forhold vedrørende de negative renter der første vil blive belyst.

Grundlæggende set kan det som belyst normalvis være meget fornuftigt for en koncern at indgå i en cash pool for at benytte overskydende likviditet til at minimere låneomkostninger, selvom der stadig betales renter, holdes disse til dels indenfor koncernen. Den effekt der opnås heraf, kan kaldes for en form for synergieffekt, da man kan benytte de ressourcer der er et sted i koncernen til dække et behov et andet sted.

Rapporten har tidligere gennemgået en række af de juridiske problematikker der er ved indgåelsen af et sådant arrangement, blandt andet i forhold til reglerne omkring tynd kapitalisering, som man skal være opmærksom på. Men i de senere år er det midlertidig set mere og mere at indlånsrenten i bankerne er blevet negative. Det vil sig at en virksomhed som udgangspunkt ofte skal betale for at have sin fordringer i et pengeinstitut.

Det er belyst i afsnittet "*Negative Renter*" at problematikken omkring det skattemæssige fradrag herpå skulle være løst. Samtidig vil det være naturligt at antage at dette medfører yderligere fordele ved at placere overskydende likviditet i selskaber hvor der er behov for det. Dette fordi der ikke alene opnås en udnyttelse af overskydende likviditet, men reelt en besparelse for begge parter, da et mindre indestående også er lig med lavere udgifter til den eksterne bank. Der kan dog være en række problematikker herved der gør at man i stedet for at opnå positive synergieffekter oplever hvad der kan beskrives som negative synergieffekter. I en artikel i SR SKAT belyses det for eksempel at der ofte ses en gradvis stigning i indlånsrenten efter hvor stort indestående et selskab har. Det betyder at man betaler en lavere rente (i procent) for et mindre indestående, hvorimod renten (i procent) stiger i takt med ens indestående stiger, altså den negative indlånsrente falder yderligere.

Forestiller man sig her, at en række selskaber havde hver deres bankkonti i en eller flere banker og overordnet havde positiv saldi herpå er der en risiko for at de som følge heraf opnår en lavere rente hver for sig end de vil samlet. Pooler pengene sammen i f.eks. en target/zero balance cash pool vil banken udregne renten på baggrund af det større indestående, mens man ved en notional cash pool blot tager en fælles overordnet udregning på saldoen i koncernen.

Man bør derfor se på, både for virksomhedens drift, men også i forbindelse med vurdering af transfer pricing om der reelt er opnået fordele ved benyttelsen af cash poolen for at overholde armslængdeprincippet.

Igen må det slås fast, at man som revisor bør vurdere cash poolen ud fra alle aspekter og konsekvensen dette har for alle deltagende parter som var de uafhængige, men også hvad deres alternative muligheder var.

Ud over at potentielt at give problematikker med synergieffekten ved cash pools rejser de negative renter også et andet centralt spørgsmål, i særdeleshed med transfer pricing, hvad med den besparelse der opnås ved udlånet, netop det vil vi se nærmere på i næste afsnit.⁸⁰

---

⁸⁰ Kjærsgaard, Louise. m.fl., 2018

Negative renter og transfer pricing

Som nævnt i det foregående afsnit vil dette afsnit se nærmere på hvorledes man bør allokere den besparelse der opnås i et cash pool arrangement i forbindelse med de besparede negative renter der undgås ved et udlån eller minimering af det indestående i en bank.

Udgangspunktet for at fastslå en rimelig rente på et lån kan opdeles i to elementer basisrenten og rentemarginalen.

Basisrenten, også kendt som den risikofri rente, er den rente man som virksomhed, eller långiver, generelt kan forvente at opnå uden at løbe nogen form for risiko. Traditionelt og typisk kunne der her benyttes en statsobligation som mål for denne investering, men som tidligere nævnt anvendes i praksis også interbank rater som for eksempel CIBOR. Generelt kan det ses at denne rente på statsobligationer har været negativ siden begyndelsen af 2019⁸¹. Det betyder at ligesom, at en række virksomheder oplever negative indlånsrenter, hænger dette sammen med at den risikofri investering også har en negativ forretning.⁸²

Rentemarginalen er derimod et mål for den rente der skal tillægges for at efterkomme den risiko der løbes ved lånet. De forhold med videre der skal til for at vurdere denne er gennemgået i afsnittet omkring transfer pricing og vil derfor ikke blive belyst yderligere her.⁸³

Men det overordnede princip ved et lån er normalvis at man tager basisrenten og tillægger rentemarginalen. Det at indlånsrenten er negativ bør ikke grundlæggende ændre på dette koncept/princip. Tager vi to forsimplede illustrative eksempler kan det siges at hvis basisrenten er 2% og renten rentemarginalen fastsættes til 4% bør parten der låner af en cash poolen her betale 6 % i rente, da denne svarer til den rente som selskabet ville have på et frit marked. Selskaberne der deltager i arrangementet, bør få fordelt dette efter de forhold der er beskrevet i afsnittet omkring transfer pricing efter en række forhold som blandt andet, finansiel risiko og håndtering/administration.

---

⁸¹ Statistikbanken, MPK3

⁸² SKAT, Den juridiske vejledning C.D.11.10.3

⁸³ Kjærsgaard, Louise. m.fl., 2018

Ændrer vi basisrenten til -2% bør dette ikke have påvirkning på princippet bag hvordan renter grundlæggende vurderes, er rentemarginalen derfor stadig 4 % bør der betales en rente på 2% af den lånende part og disse skal deles efter de samme principper.

Det at der ændres på basisrenten bør efter gennemgang ikke ændre på vurderingen af hvordan der beregnes renter, og den ”fordel” der opstår ved en eventuel besparelse ved at havde mindre indestående må derfor indirekte komme den lånende part til gode, ligesom det vil være på deres bekostning hvis basisrenten var væsentlig højere. Dette svarer principielt til hvordan uafhængige parter vil vurdere og prisfastsætte et lån på det frie ukontrollerede marked, hvis basisrenten er lav kommer det derfor generelt låntager til gode, derfor må det også være den tolkning der gives på dette område med baggrund i OECDs rammearbejde og armslængdeprincippet.

Men de negative renter giver en række andre potentielle problematikker som belyst i afsnittene ”*De juridiske problematikker*” og ”*Positive synergier*” som både revisor og virksomheder skal være årvågen overfor.

Transfer pricing i cash pools

I det foregående afsnit er de overordnede principper og metoder fra OECD vedrørende transfer pricing af finansielle transaktioner gennemgået. De disse principper nu er slået fast vil rapporten omhandle og forklare nogle af de specifikke forhold og problematikker der vedrører cash pools.

Som det første må det dog siges at en af de problematikker der blev vendt i afsnittet ”*Definitionsproblematikken*” stadig forbliver, ved at cash pools findes i mange forskellige former og afskygninger. Derfor er det vigtigt at forstå de faktiske forhold og vilkår der er i cash poolen. Samtidig må det huskes at baggrunden her er at forsøge at etablere en form for armslængdeprincip, og herved er problemet naturligvis at uafhængige parter aldrig normalvis ville indgå i en cash pool eller lignede arrangement, det er et arrangement der er lavet til cash/likviditets management i koncerner.

En deltagelse i et sådant arrangement forudsætter OECD som værende gavnligt for alle parter, altså at man ved denne opnår en bedre position end summen af de individuelle parter, ved at kunne udnytte overskydende kapital til at udjævne eller eliminere negative indestående. Visse undersøgelser indikerer at dette ikke nødvendigvis er tilfældet. Det afhænger ofte af en række faktorer, men til dels er volatiliteten en afgørende faktor.⁸⁴ Samtidigt er det ikke altid tilfældet at det gavner alle parter at deltage i et sådant arrangement, dette er et emne det vil blive behandlet mere dybdegående i afsnittet ”*Negativ synergi?*”. Men for nu antages det at arrangementet er til fordel for koncernen som helhed og som følge heraf af de enkelte elementer/virksomheder i denne. Dette gøres til dels også fordi det forventes at en koncern vurderer både før og under om det er fordelagtigt med arrangementet og skulle det ikke være det vil de formentlig ikke fortsætte hermed, da selve arrangementet kan ses som en ukontrolleret transaktion mellem koncernen og dens bank.⁸⁵

Samtidig anser OECD til dels cash poolen som en del af en gruppestrategi i deres likviditetsfremskaffelse, hvorved virksomhederne i en koncern ved at ”holde sammen” kan lave en fælles strategi i modsætning til at benytte forskellige metoder hver for sig. Ved at stå sammen kan de opnå en bedre position, en besparelse i hvad OECD kalder for en ”bevidst koncentreret handling”

---

⁸⁴ Berlinger, Edina m.fl., 2018

⁸⁵ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, Februar 2020, afsnit C.2.2

og det er resultat af denne handling der må være et udtryk for synergieffekten og anses som central af OECD i beskrivelse af cash pool transaktioner.⁸⁶

Som følge heraf rejser OECD tre spørgsmål der skal besvares når man har med cash pools at gøre; Hvilken type fordel eller ulempe er der tale om? Hvor stor er den opnået fordel? Hvordan bør fordelene deles mellem parterne i koncernen?⁸⁷

Som nævnt kan fordelene bestå i for eksempel en besparet rente og dette anses som den primære transaktion. Det kan dog ikke udelukkes at der også vil være besparelser i form af sparede gebyrer eller andet, som nævnt bør man altid se på alle aspekter af en cash pool når man foretager transfer pricing fastlæggelse.

Men hvis der arbejdes videre med udgangspunkt i renterne der er sparet, skal disse herefter fordeles efter et rimeligt forhold i forhold til et bidrag. Det giver selvfølgelig mening at man fordeles efter et princip baseret på rente efter om man har lånt eller indskudt penge i cash pool arrangement. Men samtidig skal man som nævnt også forholde sig til de konkrete forhold, i særdeleshed en form for administrativ rolle og en risikofordeling. Har pool leaderen for eksempel risikoen overfor banken og har ingen af de andre deltagende parter risikoen bør det selvfølgelig afspejles at de i høj grad blot stiller deres likviditet til rådighed.

Når man ser på de tidligere gennemgåede modeller, skal man derfor overveje nøje at hvis man tager udgangspunkt i sammenlignelige transaktioner, eller forsørge at konstruere den ved COF-metoden eller economic modelling skal man tage udgangspunkt i et lignende produkt eller situation, som nævnt findes der ikke en direkte sammenlignelig transaktion, men man må i al fald forsørge at korrigere for de forhold der afviger, ligesom ved brug af CUP-metoden.⁸⁸

Et andet forhold man skal være opmærksom på, er varigheden af ”lånet” i en cash pool, da der som benævnt tages udgangspunkt i at en cash pool er et cash/likviditets management værktøj. Hvis udlånet til en virksomhed er nogenlunde fast over længere tid, kan det principielt anses mere som et decideret lån i stedet for noget der principielt i sit udgangspunkt minder om en kassekredit. Indikationen af

---

⁸⁶ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, Februar 2020, afsnit C.2.2 afsnit 10.117-10.118

⁸⁷ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, Februar 2020, afsnit C.2.2 afsnit 10.119

⁸⁸ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, Februar 2020, afsnit C.2.2 afsnit 10.120-10.122

hvilken type arrangement der er tale om de facto er derfor vigtig og både revisor og virksomheder bør forholde sig til om der er virksomheder der regulært og fast har et ”lån” i cash poolen i stedet for et separat koncernlån og modsat det samme med større indestående.

Man skal altså overveje om lånets karakter svarer til et træk på en kassekredit, hvor den fluktuerer op og ned eller den minder om et lån hvori midlerne benyttes til for eksempel anskaffelse af aktiver og der lånes fast i længere tid, det kræver selvfølgelig visse overvejelser når man skal skelne mellem de to, men det foreslås at man analyserer udsvingene og se på udvikling fra år til år for at vurdere de facto forhold. Herudover bør der ses på hvilken politik koncernen har omkring adskillelse af disse. Det må som følge heraf være relevant for en koncern at etablere en form for fast procedurer om hvad eller hvordan man kan benytte lån i cash poolen, således at også denne kan dokumenteres og vises overfor skattemyndighederne.⁸⁹

Den sidste ting man skal overveje jævnfør OECDs rapport, i forbindelse med hvordan fordelingen/ulempen skal fordeles mellem parterne er risikoen, som nævnt ses det i en række cash pools at en part, f.eks. i form af pool lederen er den part der sidder med risikoen hvis en af selskaberne skulle være ude af stand til at opfylde deres forpligtelser, og ikke de individuelle selskaber som stiller deres likviditet til rådighed. Som følge heraf må det accepteres at de enkelte parter har en langt mindre risiko og derved skal modtage mindre betaling. Endvidere bør det i denne forbindelse overvejes hvilke funktioner pool lederen udfører og værdien af disse. Denne funktion vil dog ofte være af mere begrænset karakter i form af en form for koordinering/administrering af f.eks. en fælles konto ved en target/zero balancing cash pool. Derfor er det OECDs anbefaling at der i sådanne tilfælde kun gives en begrænset/minimal betaling for denne funktion.

---

⁸⁹ OECDs Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10, 2020, afsnit C.2.2 afsnit 10.122-10.1

Service fee

Som det fremgår af OECDs rapport er den grundlæggende problematik i at ligestille en cash pool (den kontrollerede transaktion), med en ukontrolleret transaktion, at der er tale om en form for transaktion/disposition som et selvstændigt uafhængigt selskab meget sjældent ville foretage.

Derfor er der en række forhold som der anbefales man ser nærmere på i forbindelse med vurdering af transfer pricingen.

Et af de hovedforhold de fremhæves her er netop pool leaderens "belønning" eller service feen. Service feen skal som behandlet i afsnittet "*OECD Transfer pricing på finansielle transaktioner*" afspejle de forhold og risici, som der påtages af administratoren eller pool leaderen i en cash pool. Tages der udgangspunkt i et simpelt arrangement hvor opgaverne primært relatere sig til administration bør service feen også være tilsvarende minimal. Umiddelbart må det anbefales at man her tager sit udgangspunkt i cost plus metoden til opgørelse af faktiske omkostninger (både direkte og indirekte). Der kan derimod i de tilfælde hvor der er tale om at der løbes en form for risiko benyttes en rente som grundlag jævnfør principperne fra cost of funds ses det på det ukontrollerede frie marked at man benytter et risikotillæg (premium). Man bør derfor som udgangspunkt kigge på formålet og udformning af transaktionen når man determinere metoden, her er der til dels et spørgsmål om hvad der faktisk lægger i service feen, er det en ren serviceydelse skal der tages udgangspunkt i den først nævnte metodik mere end dens sidstnævnte, men dækker feen over mere bør den nok anses som en finansiell transaktion og behandles således.

Det skal dog nævnes at man har set at skattemyndighederne tidligere har benyttet en rentemarginal i fastsættelsen af service fee, dette ses i SKM.2014.53.LSR. Selve sagen uddybes og behandles under afsnittet "Analyser af forventninger til den skattemæssige behandling af renter i cash pools og negative renter", her skal det dog noteres at SKAT skønsmæssige fastsatte servicefeen som en rentemarginal ud fra en skønsmæssige betragtning og Landsskatteretten accepterede denne disposition da virksomheden sagen omhandlede ikke havde udarbejdet dokumentation herpå. Man skal dog nok være forsigtig med anvendelsen af en rentemarginal frem for en fast omkostning og i Landsskatterettens kommentarer må det anses at SKATs vurdering i høj grad blev accepteret ud fra Skattekontrolloven § 5 stk. 3 hvori man accepterer en mere bred skønsmæssige vurdering fra SKAT i mangel på dokumentation, men det betyder ikke at det modsatte vil være tilfældet, dog kan det siges

at man måske vil acceptere en rentemarginal hvis man kan vise at denne er den mest retvisende eller en metodik med baggrund i Cost plus metoden ikke er mulig, men man bør være påpasselig med benyttelsen af denne.⁹⁰

Analyser af forventninger til den skattemæssige behandling af renter i cash pools og negative renter

I de foregående afsnit har rapporten set nærmere på hvordan SKAT hidtil har anbefalet at man ser og behandler koncerninterne renter, samt hvad OECDs seneste anbefalinger er. Det ses her at der i forbindelse med cash pools er mange forhold der spiller ind og det altid vil kræve en individuel gennemgang og vurdering af de faktiske forhold og der ikke kan sættes nogen enkelt løsning. Generelt må det dog siges at som nævnt vil det altid være fordelagtigt og bedst hvis man kan benytte en form for ukontrolleret transaktion til fastsættelsen af renten, som følge heraf må det altså siges at man bør se på at benytte CUP-metoden, hvis det er muligt, man skal naturligvis være påpasselig med at forsøge at prøve at gennemtvinge for mange korrektioner herpå. Denne metode er også den eneste som skattestyrelsen anbefaler i dag som OECD stadig anbefaler i deres seneste BEPS rapport. OECD har i deres rapport kommet med en række andre metoder hvori man kan forsøge at emulere en ukontrolleret transaktion og som gennemgået er der mange forhold man skal overveje når man vælger hvilken metode der skal benyttes. Som følge heraf anses det også som en god ide at man, som gennemgået i afsnittet "*Opsamling*" under "*OECD Transfer pricing på finansielle transaktioner*" som virksomhed og revisor overvejer om der kunne være nytte i at kombinere et par af disse til at understøtte den ene konklusion med andre og derved frembringe stærkere evidens. Selvom der naturligvis vil være forskel på for eksempel en rente der gives ved en bank erklæring og den der kalkuleres ved en økonomisk model vil det at en erklæring der er omtrent ens med den kalkulerede nok støtte op og styrke evidensen af den kalkulerede rente. Man bør derfor i tilfælde hvor man ikke føler at evidensen er stærk nok, eller man ønsker at styrke denne, overveje om man med fordel kan benytte disse i en kombination.

---

⁹⁰ Okhol, K., Nielsen, C. og Sørensen, L. Erfaringer med skattemyndighedernes behandling af koncerninterne cashpools

Overordnet må de til særdeleshed siges at være meget central at virksomheder sikre dokumentation, både på deres overvejelser, alternativer og gerne på valg og fravalg, revisor bør i den forbindelse sikre sig at man her har en tilstrækkelig dokumentation og benytte den metode som synes at give det bedste bud på hvordan en ukontrolleret burde være, selvom det skal huskes på at en cash pool ikke findes i en ukontrolleret version.

En god indikation som ikke benyttes i dag, men kunne forestilles i større eller mindre grad at kunne blive et pejlemærke er standardrenten, som er behandlet under afsnittene under ”Fradrag ved kontrolleret gæld” her benyttes den i dag til at vurdere om virksomheder er udvandet eller for tyndet finansieret og således skal have minimeret deres rentefradrag. Da standardrente netop er et udtryk for gennemsnittet på renter på kassekreditetter, kan den også synes som et fordelagtigt pejlemærke, men som nævnt skal man huske på at det handler om risikoen, og ofte kreditvurdering hvilken rente et selskab eller koncern kan opnå, derfor kan den nok ikke bruges som en en-til-en målestok, men alt andet lige synes den at må være et udtryk for det generelle prisniveau på markedet. I modsætning til et fast lån må det til dels forventes at prisniveauet på en cash pools rente skal revurderes som minimum årligt i forbindelse med regnskabsaflægning, men det må også anbefales at det gøres oftere, specielt hvis der er større udsving/ændringer i markedet. Der menes hermed ikke at man skal overveje og gennemgå hele processen i forbindelse med udvælgelse af transfer pricing metode, men at man skal overveje om nogle af de faktorer man for eksempel har lagt ind i en økonomisk model kunne være ændret. Ofte vil ændring her primært være kvantitative data og man bør således blot rekalkulere renten.

Det må også siges at visse principper synes at være slået fast i den danske ret allerede, for eksempel kan nævnes SKM2014.53.LSR⁹¹ her blev det blandt andet slået fast, at man skal holde øje med de facto forhold og huske at når der ikke er tale om en bank er der reelt set tale om at en virksomhed låner af en anden, SKAT vurderede i sagen at man ikke kunne klassificere placering af kapital i cash poolen som et indlån, men at der reelt var tale om et lån mellem de to parter. Derfor fastslog man at indlåns- og udlånsrenten skulle være ens.

Da man normalvis ser på transaktioner separeret hver for sig er der et par forhold man her skal have in mente, i forbindelse med denne vurdering/dom. Der var her tale om et danske selskab der deltog i en koncerns cash pool, den danske virksomhed der i sagen havde placeret deres penge i cash poolen

---

⁹¹ SKM2014.53.LSR

havde disse placeret fast i en længere periode. I den samme periode som der var indlån i cash poolen (og derved til søsterselskabet). Vurderingen bliver herved at lånet i cash poolen, der var afdækket ved det indestående som var samtidigt i cash poolen, principielt var risikofrit eller i al fald med meget begrænset risiko, og principielt kunne de være modregnet hinanden, man så altså her på nettobetragtningen. Som følger heraf mente landsskatteretten ikke at der kunne opkræves marginaler. Sagen indeholder naturligvis en række forhold som man skal have in mente når der ses på hvor meget denne kan danne retspræcedens, for det første var der tale om manglende dokumentation i sagen, hvorledes man fra SKATs side mente placeringerne ikke var forretningsmæssigt begrundet. Det kan ikke udelukkes at man både kan have placeringer og et lån i koncernen, som det for eksempel også ses at mange virksomheder har i deres bank, ved for eksempel en kassekredit til likviditet og et længerevarende lån, men det må nok vurderes at det i disse positioner generelt bør have en væsentlig forskel eller forretningsmæssig begrundelse.

Grundet afgørelsen i SKM2014.53.LSR må det derfor anbefales at virksomheder sikrer sig, at de har tilstrækkelige dokumentation og at deres dispositioner kan forretningsmæssigt begrundes. Den korrektion der blev foretaget i renten i samme sag tillægges også af retten med baggrund i manglende dokumentation til at kunne kontrollere at armslængdeprincipperne var overholdt, i henhold til skattekontrolloven § 3B stk. 5, hvorfor man fra rettens side accepterede SKATs skøn.

Skønnet var i sagen endvidere baseret på koncernens kreditværdighed og ikke virksomhedens specifikke, som ellers er anbefaling fra OECD som gennemgået, argumentationen heri ligger dog at den virksomhed der agerede som pool leader kun agerede som et finansielt selskab for koncernen og det var skats vurdering at denne derfor ifølge SKAT ikke kunne have bedre kreditvurderingen end koncernen. Vurderingen kan umiddelbart synes som ligefrem ved at selskaber som primært består af aktiviteter med udlån internt o koncernen lidet kan have en højere kreditvurdering, end dem den udlåner til. Samtidig må det også siges at benyttelsen af koncernens kreditvurdering, som beskrevet i afsnittene "*De nuværende anbefalinger*" og "*OECD Transfer pricing på finansielle transaktioner*" ikke nødvendigvis kan siges at være noget der er eller vil blive almen praksis, men at man stadig mangler at etablere en standard eller kutyme for hvem den testede part skal være i en sådan situation. Dog accepteres der generelt et mere frit skøn i sagen som følge af skattekontrolloven § 5 stk. 3, følgen må være at virksomheder i høj grad må overveje og vurdere deres valg i forbindelse med hvem man for eksempel foretager kreditvurderinger af og endnu en gang anbefales det at man dokumentere sit valg og overvejelser.

Den testede part fastsættes ud fra en analyse af funktion, risiko og aktiv den beror sig på hvem der er ansvarlig for udførelsen af nøglefunktioner, bærer og administrere risikoen og hvem der bidrager med kapital. Overordnet kan det siges at man i transaktioner som ses i cash poolen forsøger at determinere hvem der reelt er den kontrollerende part i opgørelsen da rollerne her ikke er så tydelige som de er på det ukontrollerede marked.

Endnu en ting der bør observeres og huskes på er at i sagen (SKM2014.53.LSR) foretages modregning mellem to parter, pool leaderen og et datterselskab. En cash pool vil i mange tilfælde bestå af transaktioner mellem flere parter og ofte indirekte, hvor en eller flere har indestående i cash poolen, mens andre har lån. Forestilles der her et simpelt arrangement hvori der er en part der har indestående og en anden der har lån gennem en cash pool der administreres af en pool leader vil det være mere usandsynligt at der ville kunne foretages en nettobetragtning, da denne ville stå i stor kontrast til armslængdeprincippet, da man ikke i en normal ukontrolleret transaktion vil acceptere et indestående/fordring man har i en virksomhed, bank eller andet modregnes med en tredjeparts lån. Hvorimod argumentation for modregning var at ikke er en normal forretningsmæssig procedure at optage et lån hvis man i virksomheden har rigeligt med likvide midler.

Følgen af dommen må være at modregning ikke forventes at blive den gængse procedure, men den illustrere vigtigheden af dokumentation og det at man kan forsvare rationalet bag de dispositioner der er foretaget, samtidig viser den nogle af de konsekvenser der kan være på manglen af dette.

En sidste ting der er værd at notere sig i dommen, er at man fra skats vurdering fastsatte en service fee på 0,25% (af bruttoplaceringerne) til pool leaderen. Hvad der er relevant at huske på her er som vendt i afsnittet "*Service fee*" at man eller generelt vil forvente at service feen bør anses som en form for serviceydelse og derfor formentlig bør tage sit udspring i Cost Plus-metoden, men i SKM2014.53.LSR tager den et udgangspunkt i en procentsats/rentemarginal. Af dommen fremgår det ikke eksplicit om dette er gældende generelt uden at se på de underliggende faktiske omkostninger i selskabet der har administrationen. Det er derfor fagfolks vurdering at man må være forsigtig i brugen af en sådan metode, da denne ikke synes at have basis i de gængse fremgangsmetoder og man må antage at det at SKATs vurdering var at ind- og udlån her skulle forrentes ens, samt at der ikke

var nogen dokumentation på transfer pricing har haft en vis betydning for brugen af dette skøn.^{92 93}
94

Konklusion

Overordnet set har afhandlingen belyst forskellige metoder, principper og fremgangsmåder der enten har været benyttet af skattemyndighederne eller forventes at blive indarbejdet i deres anbefalinger og metoder. Det ses at man her stadig vil forsøge at skele til især armlængdeprincippet og forsøge at etablere en basis og forståelse af hvordan uafhængige parter vil agere på et sådan marked, problematikken er dog her som belyst at man ikke finder cash pools benyttet uden for koncerner.

Fremgangsmetoderne bliver derfor et forsøg på at emulere og opbygge de processer som der foretages af uafhængige parter i forbindelse med deres kreditvurderinger den forbindelse er der behandlet de nyeste metoder som OECD har tilføjet til deres BEPS rapport. Disse tager udgangspunkt i en række forskellige metoder alt efter hvilke data der er tilgængelige, forhold med videre. Som belyst kan det her være relevant for nogle firmaer eventuelt at benytte flere af disse til eventuelt at verificere deres renteniveau.

Endvidere har afhandlingen kort belyst nogle af de andre regler man skal have for øje i forbindelse med fradraget af de finansielle omkostninger, her i særdeleshed hvordan de skal tolkes med negative renter for øje, dog må det forventes at man som følge af accepten af de negative renter på indlån på ukontrollerede lån også vil acceptere disse på koncerninterne, men som analyseret vil man skulle være opmærksomme på de faktiske forhold og da et indestående i en cash pool vil være et lån for en anden virksomhed i koncernen. Man bør derfor være opmærksom på hvem der er den testede part og perioden en virksomhed har et indestående i cash poolen, da man ellers risikerer at man vil anse indestående som et koncerninternt lån og selvom basissen og de grundlæggende metoder for opgørelsen af disse beror de på samme metoder er der tale om to forskellige finansielle produkter man forsøger at gengive i den kontrollerede transaktion.

---

⁹² Okhol, K., Nielsen, C. og Sørensen, L. Erfaringer med skattemyndighedernes behandling af koncerninterne cashpools

⁹³ SKAT, afgørelser og domme, 2014

⁹⁴ SKAT, den juridiske vejledning C.D.11.4.1.3

Accepten af negative renter i ukontrollerede transaktioner må dog betyde at man også vil acceptere disse på det kontrollerede transaktioner principielt, men at man som virksomhed skal have dokumentationen og argumenterne for denne på plads.

Det centrale råd og anbefaling må dog være at man som virksomhed, og også revisor, sikrer at man har dokumenteret og argumenteret tydeligt for sine valg og fravalg, dette både i valg af metode, men også den forretningsmæssige begrundelse, dets bedre dokumenteret og begrundet, dets bedre står man overfor skattemyndighederne. Som belyst skal man endvidere huske at sørge for at pool leaderen eller andre der står med administrative byrder eller funktioner i forbindelse med cash poolen belønnes fra disse. Her har afhandlingen argumenteret for brugen af cost plus metoden, da man grundlæggende må antage at disse bør have deres udgangspunkt i faktiske omkostninger hos den administrerende part. Dette selvom denne skønsmæssigt har været fastsat på basis af en rentemarginal og dette menes at illustrere en af de risici der er ved en manglende dokumentation, nemlig de bredere skønsmæssige forhold der gør at man i mangel på bedre fra myndighedernes side tilsyneladende acceptere mere skønsmæssige vurderinger.

Det er derfor vigtigt at virksomheder til en hver tid er selvkritiske og med jævne mellemrum vurderer om der er ændrede forudsætninger i deres beregninger eller grundlag for at sikre disse har tilstrækkelig evidens.

Litteraturliste

Artikler:

Okholm, Klaus, m.fl., *Erfaringer med skattemyndighedernes behandling af koncerninterne cashpools*, SR-skat: skatteinformation fra De Statsautoriserede Revisorer, Februar 2016 nummer 01, side 35-42

Berlinger, Edina m.fl. "*Corporate cash-pool valuation: a Monte Carlo Approach*, 2018, Emerald Publishing Limited

Bøger:

Hansen, Lone og Werlauff, Erik, *Den juridiske metode- en introduktion*, 2. udgave, 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag

Werlauff, Erik, *Werlauffs kompendier*, 4. udgave, 1 oplag, 2016, kapitel 16, Ex Tuto Publishing

Domme og afgørelser:

SKM.2009.28ØLR

SKM2014.53.LSR

SKAT, afgørelser og domme *Rentefiksering - armlængde vilkår – sagsbehandlingsfejl, 2009* <https://skat.dk/skat.aspx?oId=1797617&chk=216701> sidste besøgt 29/05/2020

SKAT, afgørelser og domme, *Fikseringen af yderligere renter på koncerninterne placeringer via cash pool ordninger*, 2014 <https://skat.dk/skat.aspx?oid=2136093>, sidst besøgt 29/05/2020

Love og bekendtgørelser:

LOV nummer 1726 af 27/12/2018 - Lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen), momsloven og forskellige andre love

Lov nummer 1883 af 29/12/2015 - Lov om ændring af kursgevinstloven, ligningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, statsskatteloven og forskellige andre love

Ligningsloven - Bekendtgørelse af lov om påligningen af indkomstskat til staten - LBK nr 806 af 08/08/2019

Selskabsloven - Bekendtgørelse af lov om aktie- og anpartsselskaber - LBK nr 763 af 23/07/2019

Selskabsskatteloven - Bekendtgørelse af selskabsskatteloven – LBK nr 1164 af 06/09/2016

Skattekontrolloven - Bekendtgørelse af skattekontrolloven – LBK nr 1264 af 31/12/2013

Hjemmesider:

Beierholm, Skat rådgivning, *Ny EBITDA-regel*, <https://www.beierholm.dk/nyheder-events/nyhed/nyhedselement/vis/detaljer/ny-ebitda-regel/> , 2019, sidst besøgt 29/05/2020

OECD *What is BEPS?* <https://www.oecd.org/tax/beps/about/> sidst besøgt 29/05/2020

Rapporter:

OECD *Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2017*, 2017 s. 104-108

https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2017_tpg-2017-en#page104

OECD *Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions – Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10*, Februar 2020 <https://www.oecd.org/tax/beps/transfer-pricing-guidance-on-financial-transactions-inclusive-framework-on-beps-actions-4-8-10.pdf>

Online Artikler:

Kjærsgaard, Louise Fjord, m.fl. *Koncernfinansiering i lyset af negative renter - en analyse af reglerne om transfer pricing og rentefradragsbegrænsning* SR-SKAT online SR.2018.0308, 2018 <https://pdfs.semanticscholar.org/1013/d0ceccfc45fd3a3ad3247906845275f23bf2.pdf>

Vejledninger og øvrige:

SKAT, Den juridiske vejledning, 2020, version 3.4:

C.D.2.4.4 *Beskæring af fradrag for finansieringsudgifter* <https://skat.dk/skat.aspx?oid=2049195>

C.D.2.4.4.1.3.3 *Kontrolleret gæld* <https://skat.dk/skat.aspx?oid=2049660>

C.D.2.4.4.1.3.4 *Forholdet mellem gæld og egenkapital*
<https://skat.dk/skat.aspx?oid=2049661&chk=216701>

C.D.2.4.4.2.2 *Standardrenten - SEL § 11 B, stk. 2* <https://skat.dk/skat.aspx?oid=2049664>

C.D.2.4.4.2.3 *Grundbeløbet SEL § 11 B, stk. 3* <https://skat.dk/skat.aspx?oID=2049665&chk=216701>

C.D.2.4.4.2.9 *Forholdet til reglerne om tynd kapitalisering SEL § 11 B stk. 9*
<https://skat.dk/skat.aspx?oID=2049672&chk=216701>

C.D.2.4.4.3.1 *Introduktion til EBITDA-reglen* <https://skat.dk/skat.aspx?oID=2049675&chk=216701>

C.D.2.4.4.3.2 *EBITDA-reglen* <https://skat.dk/skat.aspx?oID=2049677&chk=216701>

C.D.10.11.2.1 *CUP-metoden* <https://skat.dk/skat.aspx?oId=2232498&chk=216701>

C.D.11.1.1 *Reglen i LL § 2* <https://skat.dk/skat.aspx?oid=2049950&chk=216701>

C.D.11.4.1.3 *Cost-Plus metoden* <https://skat.dk/skat.aspx?oId=2232627&chk=216701>

C.D.11.10 *Armslængdeprincippet i relation til finansielle transaktioner*
<https://skat.dk/skat.aspx?oid=2232477&vid=216701>

C.D.11.10.2.2 *Lånemarginmetoden* <https://skat.dk/skat.aspx?oId=2232499&chk=216701>

C.D.11.10.2.3 *Diskontien plus 4 pct.* <https://skat.dk/skat.aspx?oId=2232512&chk=216701>

C.D.11.10.2.4 *Konsolidering* <https://skat.dk/skat.aspx?oId=2232519&chk=216701>

C.D.11.10.2.5 *Koncernfordele (Incidental Benefits)* <https://skat.dk/skat.aspx?oId=2232521>

C.D.11.10.2.6 *Intern bank/Cash Pool* <https://skat.dk/skat.aspx?oid=2232524>

C.D.11.10.3 *Eksempler på finansielle transaktioner og armslængdevurderingen*
<https://skat.dk/skat.aspx?oid=2232526>

C.D.11.1.3. *Hvad er omfattet af armlængdeprincippet i LL § 2*
<https://skat.dk/skat.aspx?oid=2049959>

SKM2015.160.SKAT - *Styresignal om negative renter* <https://skat.dk/SKAT.aspx?oid=2171339>

Statistikbanken, MPK3; Rentesatser, ultimo (pc. P.a.) efter type
<https://www.statbank.dk/statbank5a/SelectVarVal/Define.asp?Maintable=MPK3&PLanguage=0>